Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXVII Nr. 7451 | Duminică 3 septembrie 1967 | 6 PAGINI — 30 BANI

Încheierea lucrărilor celui de-al X-lea Congres internațional al lingviștilor

Ieri și-a încheiat lucrările, după patru zile de fructuoase dezbateri, cel de-al X-lea Congres internațional al lingviștilor desfășurat la București.

Prilejuind ample confruntări de păreri pe probleme dintre cele mai importante ale lingvisticii contemporane, congresul a fost marcat de numeroase contribuții substanțiale la dezvoltarea acestei științe.

Conform unanimei aprecieri a participanților, al X-lea Congres internațional al lingviștilor de la București a reprezentat un important aport la făurirea climatului de înțelegere între popoare, propice dezvoltării științei și culturii umane.

(Publicăm în pag. a V-a a ziarului informația cu privire la încheierea lucrărilor congresului).

Recepția oferită de Consiliul de Miniștri al Republicii Socialiste România

Consiliul de Miniștri al Republicii Socialiste România a oferit sîmbătă seara, în sala de marmură a Casei Scînteii, o recepție în cinstea participanților la cel de-al X-lea Congres internațional al lingviștilor.

Au luat parte Ion Gheorghe Maurer, președintele Consiliului de Miniștri, Roman Moldovan, președintele Consiliului Național al Cercetării Științifice, Ștefan Bălan, ministrul învățămîntului, Gheorghe Mihoc, rectorul Universității București, Ion Cosma, președintele Comitetului Executiv al Sfatului popular al orașului București, membri ai Comitetului de onoare al congresului, acad. Iorgu Iordan, președintele Comitetului de organizare, și membrii acestui comitet, miniștri, academicieni, profesori universitari, conducători de institute și departamente de specialitate, ziariști.

Au participat prof. Einar Haugen, președintele Comitetului internațional permanent al lingviștilor, prof. Christine Mohrman, secretar general al Comitetului internațional, precum și membrii comitetului și delegații țărilor reprezentate la congres.

Au fost prezenți șefi ai misiunilor diplomatice acreditați la București și alți membri ai corpului diplomatic.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

IZVOARE SUPLIMENTARE DE VENITURI ÎN COOPERATIVELE AGRICOLE

Ion TEȘU
vicepreședinte al Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție

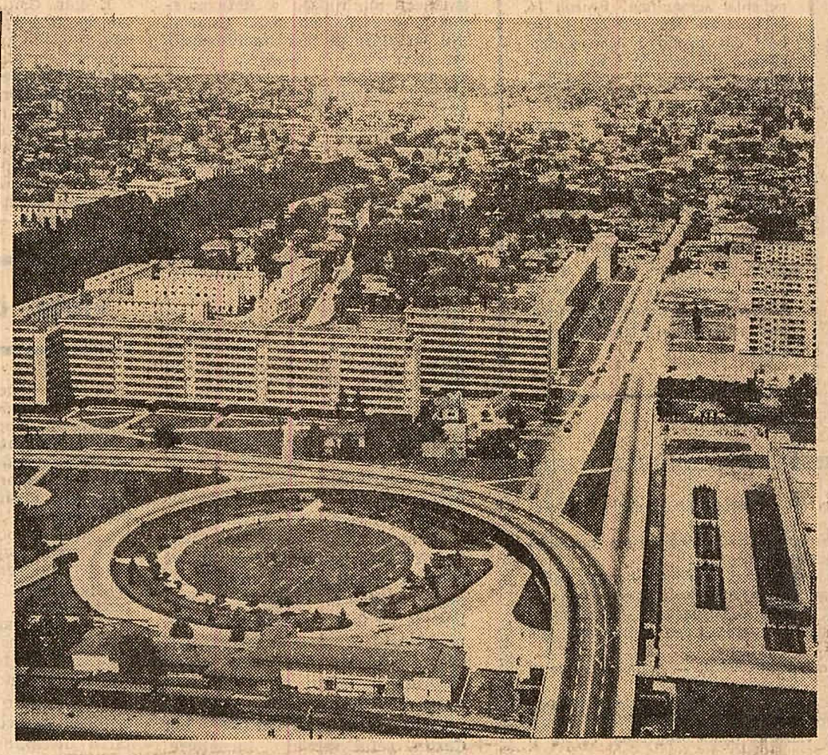

La noile porți ale Ploieștiului — Foto: M. Andreescu

Pe lîngă activitățile de bază din cooperativele agricole de producție — cultura plantelor și creșterea animalelor — dezvoltarea altor ramuri care să asigure mai buna desfășurare a procesului de producție din unități, precum și folosirea rațională a tuturor resurselor locale constituie mijloace care contribuie la sporirea veniturilor bănești ale cooperativelor și ale membrilor cooperatori.

Statutul cooperativei agricole de producție prevede necesitatea organizării activităților legate de prelucrarea, păstrarea și desfacerea produselor agricole, precum și a altor activități cu caracter economic menite a ridica nivelul de valorificare a resurselor proprii. Numeroase cooperative, ținînd seama de rezervele existente, de tradiție și de experiența cooperatorilor, precum și de eficiența economică a unor asemenea activități, au organizat prelucrarea și semiindustrializarea multor materii prime. Rezultatul elocvent a fost nu numai că, în aceste cooperative, brațele de muncă s-au folosit aproape în mod complet și tot timpul anului, dar în același timp, prin produsele realizate: cărămizi, var, țigle, căruțe, piese de tîmplărie și dulgherie etc., s-a asigurat la timp și mai ieftin procesul de producție propriu unităților, precum și un fond suplimentar de marfă, care a adus cîștiguri bune.

Numărul mare al cooperativelor agricole care prelucrează din ce în ce mai mult produsele și subprodusele agricole, precum și alte materii prime existente pe teritoriul lor sau din alte surse demonstrează că masa membrilor cooperatori și consiliile de conducere s-au convins din proprie experiență de necesitatea organizării acestor activități și a extinderii lor. Spre exemplu, în 18 cooperative agricole de pe raza Capitalei, veniturile realizate din aceste activități, în 1966, au reprezentat peste 40 la sută din totalul veniturilor bănești. În primul trimestru al acestui an, cooperativa agricolă Bragadiru a încasat din astfel de activități venituri în valoare de 573 278 lei. De asemenea, cooperativele agricole din regiunea Mureș-Autonomă Maghiară au realizat, în 1966, venituri suplimentare de peste 50 milioane lei, ceea ce reprezintă 10 la sută din totalul veniturilor bănești. În raionul Odorhei, veniturile provenite din alte activități au depășit 20 milioane lei. În primul trimestru al anului 1967 cooperativele agricole din acest raion au livrat la export produse provenind din prelucrări: obiecte de ceramică, împletituri din nuiele și din lemn, precum și produse din piele și din blană, în valoare de peste 1 milion lei.

Cooperativele agricole din regiunea Galați au realizat din activități de prelucrare și valorificare a produselor agricole, în 1966, venituri de peste 40 milioane lei, din care 10 milioane lei numai din prelucrarea și valorificarea legumelor și fructelor. Cooperativele din regiunea Ploiești au realizat din activități de prelucrare și valorificare a produselor agricole, în 1966, venituri de peste 60 milioane lei, din care 15 milioane lei numai din prelucrarea și valorificarea legumelor și fructelor.

Cooperativele agricole din regiunea Argeș au realizat din activități de prelucrare și valorificare a produselor agricole, în 1966, venituri de peste 50 milioane lei, din care 12 milioane lei numai din prelucrarea și valorificarea legumelor și fructelor.

Cooperativele agricole din regiunea Bacău au realizat din activități de prelucrare și valorificare a produselor agricole, în 1966, venituri de peste 40 milioane lei, din care 10 milioane lei numai din prelucrarea și valorificarea legumelor și fructelor.

Cooperativele agricole din regiunea Suceava au realizat din activități de prelucrare și valorificare a produselor agricole, în 1966, venituri de peste 30 milioane lei, din care 8 milioane lei numai din prelucrarea și valorificarea legumelor și fructelor.

Cooperativele agricole din regiunea Iași au realizat din activități de prelucrare și valorificare a produselor agricole, în 1966, venituri de peste 30 milioane lei, din care 8 milioane lei numai din prelucrarea și valorificarea legumelor și fructelor.

Cooperativele agricole din regiunea Galați au realizat din activități de prelucrare și valorificare a produselor agricole, în 1966, venituri de peste 40 milioane lei, din care 10 milioane lei numai din prelucrarea și valorificarea legumelor și fructelor.

Cooperativele agricole din regiunea Argeș au realizat din activități de prelucrare și valorificare a produselor agricole, în 1966, venituri de peste 50 milioane lei, din care 12 milioane lei numai din prelucrarea și valorificarea legumelor și fructelor.

Cooperativele agricole din regiunea Bacău au realizat din activități de prelucrare și valorificare a produselor agricole, în 1966, venituri de peste 40 milioane lei, din care 10 milioane lei numai din prelucrarea și valorificarea legumelor și fructelor.

Cooperativele agricole din regiunea Suceava au realizat din activități de prelucrare și valorificare a produselor agricole, în 1966, venituri de peste 30 milioane lei, din care 8 milioane lei numai din prelucrarea și valorificarea legumelor și fructelor.

Cooperativele agricole din regiunea Iași au realizat din activități de prelucrare și valorificare a produselor agricole, în 1966, venituri de peste 30 milioane lei, din care 8 milioane lei numai din prelucrarea și valorificarea legumelor și fructelor.

La un pahar de Izvarna

Izvarna nu-i o podgorie însorită al cărei nume, necunoscut încă, a început să-și taie drum spre medaliile notorietății. Localitatea de la poalele Retezatului Izvarna, cu izvoarele ei, este, începînd de ieri, 2 septembrie, orele 13, principala sursă de apă potabilă a Craiovei. La poarta orașului dinspre Șimnic, acolo unde toate izvoarele Orlei și Izvarnei fac un ultim popas înainte de a porni spre robinete, evenimentul a fost marcat printr-un miting la care au participat mii de localnici. A fost un prilej de evocare a eforturilor depuse de constructorii acestei „magistrale albe", realizată de-a lungul a 6 ani. Cîteva cifre grăitoare: lungimea conductei, cu diametrul interior de un metru, este de 117 km; prin ea vor sosi la Craiova aproape 1 400 litri de apă pe secundă. Împreună cu sursele existente, acest debit de apă asigură satisfacerea cerințelor unei populații de circa 200 000 locuitori, atît cît se prevede a avea orașul Craiova în 1980. Marile proporții ale conductei au impus un volum uriaș de lucrări: 1,2 milioane mc săpături; transportul și montarea a 22 000 de tuburi precomprimate și a 2 500 tone de confecții metalice. Stînci și prăpăstii de pe Gilort, Valea Rea, Valea Almajului, Tismana și altele au cerut constructorilor nu numai eforturi, ci și găsirea unor soluții tehnice din cele mai ingenioase.

În palmaresul lor, constructorii au înscris peste 100 de forțări de rîuri și mlaștini, în condiții extrem de grele. Cu toate aceste obstacole, magistrala a înaintat constant de la Izvarna spre Craiova. Și astfel, din stîncile Carpaților Meridionali, apa cristalină a izvoarelor a sosit proaspătă la porțile orașului, rece și întremătoare, în ciuda distanței de la sursă, pe care o parcurge în 37 de ore.

De la străvechile apeducte și terme romane, ale căror vestigii se mai găsesc pe meleagurile oltenești, apa a fost întotdeauna legată de noțiunea de civilizație. Importantă realizare edilitară, „magistrala albă" face parte dintr-un ansamblu de lucrări ce și-au pus pecetea asupra orașului Craiova, care an de an se

Paul DIACONESCU
Victor DELEANU

(Continuare în pag. a II-a)

Asemenea marilor ctitori de frumos

Ce reprezintă pentru noi, românii, numele lui George Enescu, care ne însoțește întreaga viață pămîntească, așa cum ne însoțesc numele Carpaților, Dunării și Oltului, a tot ceea ce a fost și va fi statornic și nu este supus legilor pieritoare ale firii? Fără îndoială, autorul unei opere nemuritoare datorită căreia încă de la sfîrșitul veacului trecut geniul românesc, sublimat într-o sinteză artistică desăvîrșită, a cucerit de-a pururi notorietatea universală. Ce reprezintă pentru noi, românii, numele lui George Enescu, nume a cărui rostire se însoțește totdeauna cu un fior de lumină, entuziasm și înălțare sufletească? Fără îndoială, un interpret cum puțini alții a avut secolul nostru — el continuînd să stea și astăzi într-o strălucire peste care niciodată nu pogoară amurgurile uitării. Ce reprezintă, pentru noi, românii, numele lui Enescu, din viața căruia desprindem atîtea pilde ce ne îndrituiesc să-l așezăm alături de cei care și-au cinstit țara și poporul nu numai prin opera, dar și prin fapta lor dăruită obștei? Fără îndoială, un adevărat și peren etalon moral.

Pentru că în existența lui se regăsesc cele mai nobile însușiri ale intelectualului român, acele virtuți ce au trecut ca un neprețuit tezaur de la un ales al neamului la alții, împămîntenind trăsăturile pe care le numim cu îndreptățită mîndrie: tradiție. Asemenea marilor săi înaintași în falanga cărora s-a integrat cu smerenia unui ucenic, fără vorbe mari și fără declarații patetice, care lui îi displăceau, asemenea cărturarilor și ctitorilor ce au pus prin rîvna vieții lor temeliile culturii românești, asemenea acelor oameni între oameni, ce s-au numit Nicolae Bălcescu sau Mihail Eminescu — omul Enescu s-a identificat integral cu opera sa.

De aceea, dacă spunem despre el că a fost un intelectual progresist ne apropiem de sensul originar al acestui cuvînt. Pentru că asemenea tuturor marilor săi înaintași, George Enescu a avut, în acea epocă încă eroică, din multe puncte de vedere, a culturii noastre, sentimentul că nu puteam să mai rămînem cantonați acolo unde ne aflam. Că nici un efort nu era prea mare, că nici o trudă nu era prea împovărătoare, că nici o faptă temerară nu părea prea spectaculoasă — pentru a tăia noi drumuri și a lărgi noi orizonturi. A făcut aceasta mai întîi prin opera lui, care, extrăgîndu-și necontenit sevele din inima pămîntului său și al părinților săi, a fost profund revoluționară. O operă care a deschis perspective nebănuite nu numai muzicii, dar și întregii culturi românești. Dar și fapta

Valeriu RAPEANU

(Continuare în pag. a IV-a)

Delta

Titus POPOVICI

Mă aflam anul trecut, la prologul diafan al toamnei, în clipa unică în care începe distilarea unei subtile tristeți, într-unul din acele ghioluri ascunse, încăpățînate în apărarea primordialei lor singurătăți — pretext pentru aventuri ihtiologice, dar în primul rînd loc de reculegere și meditație, de topire regeneratoare în albia timpului, devenit — vai, pentru atît de puțină vreme! — prieten și confesor.

Vîntul căzuse pe neașteptate, oblic, ca o mare aripă ostenită și fața întunecată a ghiolului era muncită de atacurile dure ale avaților porniți după pradă.

Atunci, în tăcerea foșnitoare (pe care o percepi mai puțin cu auzul cît cu întreaga ființă, ca pe o nespus de amăruie vibrație) s-a ridicat un strigăt aspru ca o provocare și departe, spre marginea ghiolului, trei trupuri albe, masive, au pornit călcînd apa în dușmănie, ca și cum ar fi vrut să sfarme, furioase, oglinda care le ținea prizoniere.

Apoi a fost un moment cutremurător, esențial, o încordare și o izbucnire spre înalt, un țipăt al inerției ultragiate; apa s-a liniștit, iar zborul celor trei lebede a intrat în majestatea lui familiară.

În clipa cînd se petrecea această dezlipire, acest miracol al mișcării, greu ca o naștere, alături de mine în lotcă a răsunat, precis ca o împușcătură, un declic metalic. M-am întors. Prietenul meu din acea singurătate rînduise în tașcă un aparat complicat ca o uzină și pescuia liniștit. Văzuse totul și clipa aceea miraculoasă era acum captivă pe un pătrățel de celuloid.

Prietenul meu din acea singurătate și din altele (focuri arzînd roșii și prietene în nopți de smoală, strecurări pe canale numai de el știute în ceața vătuită și rece a dimineților umede, lungi tăceri în fața unui ochi de apă proaspăt descoperit adunînd în el ca-ntr-un focar imens toată pulberea soarelui) se numește Dan Grigorescu *și cartea lui (refuz s-o numesc album, așa cum mi-ar veni foarte greu să-i spun autorului ei fotograf)* „În Delta Dunării" *mi se pare unul*

(Continuare în pag. a IV-a)

PRIMIREA DE CĂTRE TOVARĂȘUL ION GHEORGHE MAURER A GENERALULUI DE ARMATĂ IVAN MIHAILOV

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a primit sîmbătă la amiază pe generalul de armată Ivan Mihailov, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C. Bulgar, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgaria.

La primire a fost de față Emil Bodnaraș, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

A participat Gheorghi Bogdanov, ambasadorul R. P. Bulgaria la București.

Întrevederea s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, tovărășească.

(Agerpres)

LA ÎNTRETĂIEREA CONDUCTELOR PETROLIERE STRĂINE CU INTERESELE VENEZUELEI

O îndelungă și tristă experiență a născut în Venezuela zicala că a aborda problema petrolului înseamnă a atinge un cablu electric de înaltă tensiune. Un astfel de efect a avut pare-se și recenta expunere făcută în fața Senatului de către José Antonio Mayobre, ministrul minelor și hidrocarburilor din Venezuela, asupra noilor probleme în domeniul petrolului. Mayobre se numără printre cei mai cunoscuți economiști din America Latină și, în expunerea sa, exprimînd poziția guvernului venezuelean, a definit politica petrolului drept „instrument al dezvoltării globale a țării". El a susținut necesitatea de a se acționa în vederea asigurării unor „prețuri juste" pentru acest produs și de „a stimula exportul fără să se acorde noi concesii firmelor străine". În locul tradiționalelor concesii va fi stimulată întreprinderea națională de stat „Corporacion Venezolana de Petróleo" care, în funcție de necesități, va putea să încheie acorduri pentru „prestare de servicii" cu companiile străine.

Aceste măsuri vin să se adauge altora, adoptate anul trecut, prin care guvernul venezuelean stabilea un impozit suplimentar cu caracter retroactiv (incluzînd ultimii opt ani) ce se va percepe de la firmele străine cu titlu de „compensație" pentru obligațiile fiscale insuficiente din acea perioadă.

Reacțiile cercurilor monopoliste străine au survenit cu iuțeală. „Wall Street Journal" invoca „tradiționale principii de drept" care, cică, ar fi încălcate de autoritățile venezuelene prin măsurile amintite și sfătuia la „pondere și rațiune". Peste Venezuela s-a abătut o ploaie de amenințări, între care cea mai des repetată este aceea privind scăderea producției de petrol (și prin urmare a redevențelor) din pricina „descurajării investitorilor".

Fără îndoială, la Caracas s-a prevăzut că reacțiile nu vor fi din cele mai comode. Poate de aceea pînă acum nimic nu indică vreo intenție de a ceda în fața presiunilor. După toate aparențele, presiunile monopolurilor străine sînt abia în fază de început. Nu e greu de ghicit, de pildă, de ce tocmai acum s-a înețit campania contra „poluării

Vasile OROS

(Continuare în pag. a VI-a)

MIRACULOASA TRANSFORMARE

Anchetă socială în familii unde copiii erau nedoriți

Dincolo de presupuneri, de anticipări cu ajutorul imaginației și chiar al intuiției celei mai ascuțite, experiența concretă, directă și reală provoacă, adesea, neașteptate mutații psihice, metamorfoze nebănuite ale sentimentelor și gîndurilor.

Recunoaștem fiecare în existența noastră momente cînd am ezitat în fața unor evenimente, am căutat să le ocolim pentru ca, o dată trăite, să ne bucurăm de sentimentele și emoțiile pe care ni le-au oferit. O categorie de oameni au cunoscut de la un timp încoace efectul unei experiențe nedorite inițial. Întîlnesc în jurul meu bărbați și femei care manifestă o metamorfoză vizibilă a afectivității, o schimbare a comportamentului, o mai largă receptivitate față de ceea ce-i înconjoară. Și ciudat este că destul de mulți dintre ei nu doreau să primească acest dar pe care li-l făcea viața, dar care îi bucură acum atît de puternic — copilul.

De o lună de zile Maria Moraru este mama unei fetițe de care se ocupă cu extremă grijă și cu mîndrie evidentă. Dificultățile creșterii copilului nu par s-o neliniștească, deși la început, cînd abia „și le închipuia", le privise cu teamă. Dar deodată s-a produs acel miracol neașteptat și totuși firesc: sentimentul că va fi mamă, că va plămădi cu ființa ei un alt om a modificat totul. „O să folosesc o pildă citită undeva într-o carte și care traduce exact situația mea și a soțului meu cînd am aflat că vom avea un copil — spunea ea. Era ca și cînd cineva ne-ar fi dus la o fereastră enormă dind spre mare și ne-ar fi spus: Priviți! Iar noi i-am fi arătat pe sticlă o muscă și i-am fi spus: nu vedem! Viața pe care o duceam mă mulțumea, deși îmi dădeam seama că e cu totul imperfectă. Zilele se înșiruiau una după alta pline de treburi, dar și de mărunțișuri derizorii. Acum mă simt mai importantă (nu-mi luați în nume de rău aparenta lipsă de modestie) și am zeci de preocupări noi, de pildă lectura cărților de medicină și igienă infantilă, participarea la conferințe și simpozioane legate tematic de principiile pedagogice recunoscute ca absolut eficace în munca de educație familială, lucruri pe care le ignoram și care de fapt sînt extrem de interesante". Cuvintele Mariei Moraru nu fac decît să exemplifice în termenii ei proprii ceea ce se știe de mult: maternitatea înseamnă pentru o femeie o experiență fundamentală, de inegalabil efect psihic și fizic, o treaptă esențială a maturizării. Pe soțul Mariei Moraru îl cunoscusem cu cîțiva ani în urmă. Este inginer constructor, un om sobru, puțin morocănos, zgîrcit la vorbă și adesea ironic. Avea înfățișarea și gesturile celui despre care toată lumea spune „are cert o personalitate". Nu putea concepe inițial să aibă un copil, socotea că are destule probleme profesionale de rezolvat și nu și-a realizat toate condițiile necesare creșterii lui, iar liniștea pe care o dorește acasă ar fi astfel îndreptățită. Argumente. Ele păreau hotărîtoare și totuși... Soțul Mariei Moraru era preocupat acum cîteva zile să aleagă un landou. Alergase prin toate magazinele. Aveam senzația că bărbatul trăiește o nouă dimensionare a propriei sale personalități prin sentimentul răspunderii sociale pe care și-a asumat-o. Un alt proaspăt tată, profesor de matematică la o școală bucureșteană, mărturisindu-mi aceleași neașteptate metamorfoze psihice, îmi spunea: „Unele familii de intelectuali au cunoscut prejudecata ratării prin copii. Și eu o aveam. Măsuram numai grijile pe care ei mi le-ar putea aduce, nu și satisfacțiile. Dar nu e adevărat, nu se ratează decît cel care și-a greșit drumul sau nu are tăria morală și spirituală de a-și realiza vocația. Ar fi pueril să dau exemple de mari personalități care au izbutit să ajungă mințile cele mai luminate ale epocii lor, sufletele cele mai generoase, autorii marilor cuceriri umane, avînd o casă plină de copii. Cînd soția mi-a comunicat că vom avea un copil mi s-a părut că totul se întunecă în jurul meu. Locuiam într-o garsonieră, eram de abia de un an căsătoriți, nu consideram că ne-am făcut deja o situație care să ne dea destulă libertate să-l putem crește. Am căutat cu

Dana DUMITRIU

(Continuare în pag. a II-a)

FAPTUL DIVERS

Cu capul în nori

La ieşirea din clădirea Filialei Băncii Naţionale din Roşiorii de Vede, inspectorul de credite Dorel Teacă a zărit un pachet cu hîrtii. L-a ridicat. Erau bani. Zece mii de lei. Cine i-a pierdut? Om cinstit, inspectorul a anunţat urgent conducerea băncii. Pînă la urmă s-a aflat şi păgubaşul: S.M.T. Roşiorii de Vede. Banii fuseseră pierduţi de casierul S.M.T.-ului, Ion Tănăsescu. Cei zece mii de lei au intrat în posesia păgubaşului. Inspectorul D. Teacă a fost evidenţiat pentru cinstea şi corectitudinea sa. Dar casierul neglijent ce mai face?

800 martori

Sala Casei de cultură a oraşului Gheorghe Gheorghiu-Dej era plină. Se aflau aici peste 800 cetăţeni. Pe scenă şi-au făcut apariţia instanţa, inculpaţi, avocaţi, martori. Dezbaterile au început. Ludovic Bocotan, Ştefan Stingă şi Constantin Palade au fost acuzaţi de comiterea unor acte huliganice. În ziua de 25 august cei trei, aflîndu-se în bufetul „Colţul veselˮ, au provocat scandal, lovind mai mulţi consumatori. Tribunalul i-a condamnat la pedepse între 3 ani şi 6 luni şi 4 ani şi 6 luni închisoare. În actul al doilea au apărut în faţa instanţei Alexandru Onteluş şi Nicolae Pişcoci, scandalagii renumiţi. Aceştia au provocat dezordine la restaurantul „Trotuşˮ; au lovit grav mai multe persoane, printre care şi o femeie gravidă. Pentru faptele lor au fost condamnaţi — primul la 4 ani, iar al doilea la 3 ani şi 6 luni închisoare. Sentinţele date au primit aprobarea deplină a publicului aflat în sală. Cetăţenii vor linişte pe stradă.

Alarmă

De multă vreme luptăm împotriva birocraţiei. Iată însă că lovitura de graţie au hotărît să o dea Ministerul Industriei Chimice şi Comitetul de Stat pentru Cultură şi Artă. Au ales 1968 ca anul decisiv. Atacul a fost îndreptat asupra armelor birocraţiei: copiere, boniere, repertoare, bibliorafte. Întreprinderile care furnizau birocraţiei aceste arme „perfideˮ, subordonate celor două instituţii centrale, au refuzat să le mai producă pentru anul viitor. Numai că aceste ustensile erau folosite şi în scopuri paşnice, utile. Bănuim totuşi că cele două instituţii centrale şi-au făcut stocuri suficiente din aceste materiale. Unde sînt? Să le bombardăm cu cereri de împrumut.

Pe cont propriu

Dv. cereţi legitimaţiile celor veniţi să repare televizoarele, aparatele de radio? Dacă nu, e bine să o faceţi. Şi iată de ce: Ion Ciurezu (str. Cupolei nr. 9) fără nici o ocupaţie, dîndu-se drept specialist în repararea ceasurilor, televizoarelor etc., a ridicat de la mai mulţi cetăţeni aparatele pentru reparat. Şi dus a fost. Lucra pe unde lungi. Obiectele ridicate erau apoi vîndute. Pînă la urmă, marele „specialist" a fost reperat. Şi ridicat. Tot pentru reparaţii.

Criza de timp

Culmea punctualităţii! Faptul s-a petrecut la Agenţia de voiaj C.F.R. Bucureşti 1. Mai erau cîteva minute pînă la ora închiderii. Un cetăţean a cerut un bilet în circuit. Funcţionara, Georgeta Duţă, s-a uitat la ceas: „Veniţi mîine, acum e ora 20. Închidemˮ. Solicitantul nu s-a dat bătut (pînă la ora închiderii era timp suficient pentru eliberarea biletului cerut). Timpul trecea însă cu discuţiile. La intervenţia altui salariat al agenţiei, funcţionara s-a lăsat convinsă: „Bine. Mai sînt două minute pînă la ora 20. Vă calculez cît pot în acest timp. Restul, mîineˮ. Şi, cu o precizie de cronometru, la ora 20 fix a întrerupt lucrul. A fost nevoie de alte intervenţii la conducerea agenţiei pentru continuarea lucrului început. Iată un mod grosolan de a trata publicul. S-a gîndit funcţionara „punctualăˮ la acest lucru? Sau n-are timp?

Rubrică redactată de:
Ştefan ZIDĂRIŢĂ
Ştefan DINICĂ
cu sprijinul corespondenţilor „Scînteiiˮ

Sanatoriul din Baloteşti — Foto: M. Cioc

La Loto

AUTOTURISME, PREMII ÎN BANI ŞI EXCURSII

La noua tragere a autoturismelor Loto care va avea loc marţi, 5 septembrie, se atribuie în număr nelimitat autoturisme Renault 16, Skoda 1 000 M.B., Fiat 850 şi Trabant 601 pentru 3 numere cîştigătoare din primele 3 extrase. La această tragere se mai atribuie premii în numerar de valoare variabilă, 50 de excursii cu petrecerea revelionului la Berlin (prin tragere la sorţi) şi premii fixe în bani pentru variantele cu 3 şi 2 numere cîştigătoare din 4 extrase. Se efectuează 20 extrageri a cîte 4 numere din 90, în total extrăgîndu-se 80 numere. Cu 40 lei se poate participa la toate cele 20 extrageri. La agenţiile Loto-Pronosport se găsesc şi bilete gata completate.

Critica autocriticii formale

viaţa de partid

În practica muncii de partid s-a încetăţenit folosirea criticii şi autocriticii ca un mijloc eficient de perfecţionare a activităţii, pe baza analizei minuţioase a deficienţelor, a cauzelor ce le-au generat. Nu au dispărut însă manifestările de formalism în folosirea criticii şi autocriticii, concretizate în simpla **recunoaştere** a lipsurilor fără o investigare în profunzime a modalităţilor prin care ar putea fi înlăturate. În felul acesta, **după o critică constatativă urmează de obicei o autocritică limitată la „recunoaşteriˮ şi „angajamenteˮ sortite să rămînă în faza bunelor intenţii.**

De multă vreme se discută la uzinele „23 Augustˮ din Capitală despre plaga rebuturilor; toată lumea e de acord că trebuie pus capăt acestei situaţii, dar ea continuă. Anul trecut, valoarea rebuturilor a totalizat nu mai puţin de 37,5 milioane de lei, din care secţiei turnătorie fontă i-au revenit 12 milioane de lei.

Critici, autocritici, angajamente s-au repetat cu monotonie la diferite conferinţe de partid, în adunările generale ale organizaţiilor de bază, în colectivul de conducere al uzinei şi al secţiei. Efectul practic? **Valoarea rebuturilor nu numai că nu a scăzut, ci a crescut** în primul semestru al anului cu un milion de lei faţă de perioada corespunzătoare a anului trecut. Cît despre scăderea procentului, ea se datoreşte creşterii producţiei din punct de vedere valoric.

După părerea inginerului Ion Costin, şeful secţiei turnătorie fontă, rebuturile s-ar datora în procent de 75 la sută neglijenţelor, la care s-ar adăuga slaba calificare, nerespectarea unor faze ale procesului tehnologic, deficienţele în control, asistenţă tehnică şi sincronizarea operaţiilor.

În ce ne priveşte, ne este greu să considerăm îndreptăţită ponderea de numai 25 la sută pentru ansamblul factorilor care decurg, într-un fel sau altul, din deficienţele de organizare a producţiei sau din alte lipsuri din activitatea conducerii secţiei.

De altfel, nu poate fi trecută cu vederea nici atitudinea de toleranţă faţă de cazurile repetate de încălcare a disciplinei tehnologice. Dar să concretizăm. Gh. Mazilu a rebutat din neglijenţă o piesă în valoare de peste 36 000 de lei în octombrie 1966. A fost criticat, şi-a făcut autocritica, iar în august 1967 a rebutat, tot din neglijenţă, o piesă în valoare de 46 000 de lei.

Ce „greutate specifică" pot avea o asemenea critică şi autocritică? Transformarea lor într-un ritual comod, garantînd impunitatea neglijenţei, este ilustrată şi de pagubele în valoare de 55 000 de lei produse de Aurel Capuzeanu şi Ioniţă Constantin, nici ei la prima greşeală. Cît despre echipa de turnare chiulase, condusă de Ion Mureşan, care anul trecut a avut un procent de rebuturi de 25 la sută, a ajuns, în trimestrul II al anului acesta, la un adevărat „recordˮ de 60 la sută rebut.

E clar. Critica şi autocritica în aceste cazuri şi în altele asemănătoare, n-au avut efectul scontat, dimpotrivă, ele au acţionat ca un **factor de perpetuare şi de agravare a neajunsurilor.**

Dacă organizaţia de partid şi conducerea secţiei ar fi analizat temeinic cauzele marelui procent de rebuturi nu ar fi putut ignora asemenea elemente cum sînt: încălcarea disciplinei tehnologice, nivelul scăzut de calificare a unor muncitori, deficienţe în organizarea muncii — îndeosebi privind sincronizarea unor operaţii. **Lipsa unei analize exigente, efectuate cu spirit de răspundere, a dus la menţinerea acestor deficienţe, camuflate sub justificări privind „cauzele obiectiveˮ.** Aşa se explică, între altele, faptul că, deşi se vorbeşte mult despre slaba calificare, şcoala profesională pregăteşte foarte puţini muncitori calificaţi pentru secţia turnătorie fontă şi nu s-a acţionat cu perseverenţă nici pentru mărirea cifrei de şcolarizare, nici pentru ridicarea calificării muncitorilor din secţie.

Ar merita o examinare mai atentă şi aspectele privind respectarea disciplinei tehnologice. Importanţa instruirii, a muncii politico-educative este incontestabilă, ca şi eficacitatea lor cînd se desfăşoară în bune condiţii. Nu mai puţin adevărat este însă faptul că nu ne putem limita la ele atunci cînd neglijenţe care produc pagube serioase se produc frecvent. Muncitori cu autoritate în secţie, fruntaşi în producţie, ca Mitică Ioniţă şi Dumitru Matei, şi-au exprimat părerea că munca educativă, îndrumările tehnice ar trebui îmbinate în mai mare măsură cu sancţionarea pe linie administrativă a celor ce se fac vinovaţi de neglijenţe repetate, de încălcări grave şi frecvente ale disciplinei tehnologice. **Critica, simpla „recunoaştere" a lipsurilor, angajamentele nu compensează gravele daune materiale produse de menţinerea şi chiar sporirea marelui procent de rebuturi.**

Critica şi autocritica nu reprezintă un **scop în sine**, ci o **metodă** de înlăturare a fenomenelor negative, de îmbunătăţire a muncii. **Criteriul principal de apreciere a seriozităţii ei îl constituie eficienţa,** rezultatele practice pe care le determină.

Este de aşteptat ca atît comitetul uzinal de partid, cît şi organizaţia de partid a secţiei să pună capăt, fără întîrziere, tendinţei de a bagateliza critica şi autocritica prin transformarea ei într-un mijloc comod de a recunoaşte şi... permanentiza deficienţele. Imprimarea unui spirit de exigenţă comunistă, cultivarea unei opinii de masă combative împotriva oricărei nerespectări a obligaţiilor profesionale, determinarea factorilor tehnico-administrativi de a adopta şi a aplica cu perseverenţă măsurile ce se impun constituie calea remedierii acestei stări de lucruri. Iar critica şi autocritica, eliberate de formalism, să-şi îndeplinească rosturile ce le revin ca forţă motrice a progresului.

Gh. G. POPESCU

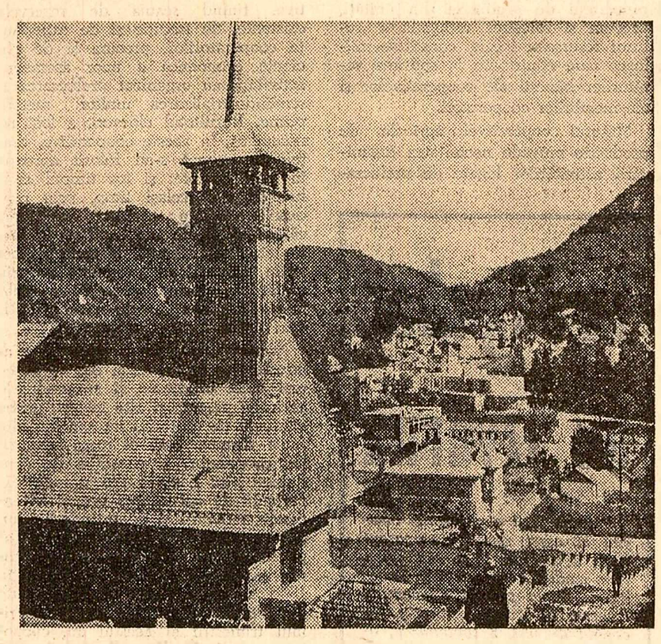

Vedere din Olăneşti
Foto: Gh. Vinţilă

foileton de Nicuţă TĂNASE

Am salvat un paznic!

Directorul spitalului mă invită în cabinetul domniei sale, mă rugă să îmbrac un halat şi-mi spuse:

— Am pentru dumneata un caz cu totul şi cu totul ieşit din comun. Apăsă pe un buton şi zise în telefon: — Aduceţi-mi, vă rog, bolnavul de la patul 22...

— Un caz neobişnuit. Ai să vezi.

— În ce constă neobişnuitul?

— Omu' ăsta n-are nimic. Are o sănătate de fier. Cu toate astea a făcut memorii peste memorii ca să-l internez.

— O fi vreun chiulangiu. Concediu de boală v-a cerut?

— Nu.

Intră un ins care, după statură şi mai ales după pieptănătură, aducea oarecum cu Napoleon. Doctorul îl invită să ia loc şi-l întrebă:

— Astăzi eşti Napoleon?

— Tovarăşe doctor, mă credeţi nebun? Vă rog să nu vă bateţi joc de mine. Sînt om serios.

Cerui îngăduinţa directorului să schimb cîteva cuvinte cu pacientul. Începui prin a-l întreba:

— Ce meserie aveţi?

— Paznic. De-aici toată nenorocirea mea.

— Care nenorocire? S-a furat ceva din întreprindere în timp ce erai de pază?

— Din care întreprindere? Eu am fost la mai multe. De la fiecare am plecat din cauză de... autocare şi nu de furt.

— Din ce cauză ai plecat?

— Din cauză de autocare O.N.T.

Directorul îmi zîmbi şi-mi făcu cu ochiul să insist. Mi-am aprins o ţigară şi, privind undeva aiurea, îl întrebai pe presupusul nebun:

— Autocare O.N.T. zici? Penultima oară ai fost paznic la o întreprindere din Oltenia?

— Da.

— În vara asta ai fost paznic la un şantier de pe litoral?

— Foarte exact.

— Într-o sîmbătă seară erai singur de pază. La poarta şantierului s-au oprit două autobuze O.N.T. Carpaţi din care au coborît 84 de persoane...

Faţa interlocutorului meu se lumină. În schimb, cea a directorului se întunecă. Chiar începu să mă suspecteze. Continuai.

— Cele 84 de persoane, dintre care şi copii, se opriră în faţa unei betoniere. O priviră timp de trei minute, apoi se urcară din nou în autocare şi...

— Au plecat. Zău, chiar aşa s-a întîmplat. A doua zi am raportat şefilor chestia cu autocarele, cu cei 84 de musafiri şi dumnealor mi-au spus că sînt nebun. Au cercetat dosarul meu şi văzînd că şi de la celelalte întreprinderi am plecat tot din cauză de... autocare, mi-au spus să mă duc să-mi caut de sănătate. Şi astfel, am ajuns aici, la dumneavoastră...

— Doctore, dumnealui e perfect sănătos. Daţi-i un certificat medical de sănătate. Du-te dom'le să-ţi facă ieşirea din spital. Noroc.

Rămas în cabinet, doar cu directorul spitalului, care încă nu se dezmeticise, dădui să plec.

— Stai! strigă dumnealui la mine. Ori îmi dai nişte explicaţii, ori te internez şi pe dumneata. Ce e cu autocarele alea O.N.T. Carpaţi, ce e cu cei 84 de musafiri, ce e cu betoniera, te rog insistent să-mi explici.

— E o poveste cît se poate de simplă.

— Cum simplă?

— Fiecare întreprindere are la dispoziţie un fond de inovaţii care într-un fel ori altul trebuie cheltuit. Înţelegeţi?

— Nimic. Dar absolut nimic. Ce legătură are fondul de inovaţii cu boala pacientului meu, cu...

— Are. În sezonul de excursii la munte al anului trecut, I.U.T. (Întreprinderea de utilaj terasier)-Bucureşti a închiriat de la O.N.T. Carpaţi două autocare şi a organizat din fondul de inovaţii un schimb de experienţă. Iată itinerarul:

Joi 29 IX — Bucureşti — Piteşti — Slatina. Cazare şi cina la Craiova.

Vineri 30 IX — micul dejun la Craiova. Deplasare Turnu Severin, Hidrocentrala Porţile de Fier, dejun la restaurantul „Orşovaˮ, vizitarea Băilor Herculane, cazare şi cină.

Sîmbătă — mic dejun la Herculane, plecarea la Caransebeş, Haţeg (vizitarea zimbrilor), Hunedoara, Deva. Dejun restaurant „Devaˮ. Vizitarea Sebeşului, Sibiului. Cina şi cazarea la Ocna Sibiului.

Duminică — vizitarea oraşelor Victoria, Făgăraş, Braşov, dejun la „Cerbul Carpatinˮ. Apoi Valea Prahovei, Ploieşti, Bucureşti.

— Înţeleg că s-au irosit pentru distracţie banii din fondul de inovaţii, dar nu pricep ce legătură au toate acestea cu bolnavul meu?

— Pacientul dumneavoastră era atunci paznic la o întreprindere din Oltenia, cam asemănătoare cu I.U.T. Bucureşti. Au ajuns la ea seara. Au oprit autobuzele, au coborît toţi şi au făcut un schimb de experienţă. Adică s-au uitat peste gard, pentru că paznicul nu le-a dat voie înăuntru. S-au uitat vreo 2—3 minute şi după „documentareˮ, excursioniştii s-au urcat în autobuze şi au plecat. Paznicul a raportat a doua zi toată povestea şi şefii lui, crezînd că-i nebun, l-au transferat la un şantier din Dobrogea.

— Dar cu betoniera cum e?

— În vara asta s-a uitat şi directorul Trustului de construcţii nr. 1 Bucureşti la fondul de inovaţii. „Mareˮ, şi-a zis el. „Hai să-l facem mai micˮ. Şi a organizat un schimb de experienţă pe litoral. Au pornit în acest schimb de experienţă 84 de persoane. Cei mai frumoşi din trust. Iată programul:

Sîmbătă — plecare la ora 6. Ruta: Bucureşti — Urziceni — Hîrşova. Dejunul la Eforie Nord. După dejun şi cîteva ore de odihnă s-au deplasat la Mangalia. Aici era şantierul la care funcţiona ca paznic omul nostru. Sîmbătă după-amiază şantierul era pustiu. Doar paznicul. Cele două autocare s-au oprit în faţa şantierului, cei 84 de specialişti în cheltuirea fondului de inovaţii au coborît şi s-au uitat foarte atenţi şi cu mult interes la o betoniere.

— De ce s-au uitat la acea betoniere?

— La această betoniere se făcuse cu un an şi ceva în urmă o raţionalizare. (Indicator de nivel al laptelui de var din rezervorul dozator). Ăsta era scopul schimbului de experienţă. Să vadă ce randament dă raţionalizarea. Mai ales că autorul primise, pentru raţionalizarea sa, suma de lei 600. Cei 84 de vizitatori au privit raţionalizarea vreo trei minute şi... cina şi cazarea la Eforie Nord.

Duminică — micul dejun Eforie Nord, deplasare Constanţa, Mamaia. Dejun Constanţa ş.a.m.d.

Acum v-aţi convins că paznicul dumneavoastră e sănătos? Povestea cu autobuzele din care coboară nişte oameni veniţi în schimb de experienţă nu-i o marotă. E realitate. Explicaţi-i dumneavoastră, mai pe îndelete, şi trimiteţi-l să-şi vadă de treabă.

— Sînt uimit! De unde cunoaşteţi dumneavoastră toate astea? De unde le ştiţi?

— Iau nişte preturi.

Şi-am ieşit din cabinet.

Concurs pentru firme şi embleme luminoase

Pentru concursul de firme şi embleme luminoase organizat de Ministerul Comerţului Interior şi Uniunea centrală a cooperativelor de consum se mai primesc proiecte pînă la 15 septembrie a.c. La acest concurs pot participa arhitecţi, graficieni, decoratori, precum şi alte persoane. Regulamentul concursului şi alte informaţii suplimentare se pot obţine de la Întreprinderea „Reclama comercialăˮ, str. Berzei 19, telefon 14 92 51, precum şi de la direcţiile comerciale regionale.

Concurs de admitere la Grupul şcolar căi ferate din Bucureşti

La secretariatul Grupului şcolar căi ferate din Bucureşti se fac înscrieri pentru noul an şcolar. Se pot adresa absolvenţi ai şcolilor medii de cultură generală cu sau fără examen de bacalaureat, indiferent de vîrstă, din întreaga ţară. La acest grup funcţionează şcoli tehnice cu durata de şcolarizare de doi ani (electromecanici semnalizare, centralizare bloc; electromecanici telefon, telegraf, radio; electromecanici staţii şi reţele electrice) şi şcoli tehnice cu durata de trei ani (tehnicieni în construcţii civile şi industriale, la care se primesc şi fete, şi tehnicieni în construcţii căi ferate).

Înscrierile se fac pînă la 22 septembrie la secretariatul grupului şcolar din Calea Griviţei nr. 343, telefon 18 40 20 şi 17 18 80, interior 3956, sau la direcţiile regionale de cale ferată.

Concursul de admitere se va desfăşura între 25-30 septembrie constînd în examinări din matematica claselor VIII-XI, scris şi oral şi din fizica claselor VIII-XI numai oral. Elevii admişi vor beneficia de cazare, cantină contra cost, bursă.

MIRACULOASA TRANSFORMARE

(Urmare din pag. I)

orice preţ să găsim un motiv pentru ca soţia mea să intre în categoria celor suferinzi sau exceptaţi de lege. Dar timpul trecea şi pe măsura apropierii termenului de naştere şi gîndurile noastre s-au schimbat. Participam la cel mai impresionant fenomen — desprinderea unei vieţi noi din altă viaţă: băiatul meu, Horia, este al treilea membru al familiei noastre".

Egoismul ia adesea formele cele mai paradoxale. Puţini vor să accepte că în bucurie poate să intre şi nelinişte, pentru că bucuria este clocotul faptei, izbucnirea încrederii dincolo de orice intemperii. Oricine doreşte să încerce acest sentiment se aşteaptă să întîmpine piedici fără de care nu există fericire. Dacă ne ferim de obstacole, nu cunoaştem satisfacţia depăşirii lor!

Acelaşi eveniment catalizator de mari transformări sufleteşti s-a petrecut în familia inginerului Sorin Florian. Cînd acum cîteva luni i-am întrebat de ce nu vor să aibă un copil mi-au răspuns că sînt încă prea tineri şi mai aveau nevoie de libertate, de distracţii. Au o maşină, deci au „realizat" ceva şi acum cînd ar putea să fie mulţumiţi şi şi-ar putea organiza o viaţă mai comodă vor trebui să se ocupe de alte probleme care îi vor împiedica să trăiască cît de cît liniştiţi. Nu mi se părea o noutate ceea ce-mi spuneau. Există o asemenea mentalitate a „realizării", o asemenea accepţie curentă şi deficitară: Vreau să am casă, maşină, televizor şi pe urmă... E foarte adevărat că un copil s-ar putea să amîne cu un an sau doi cumpărarea maşinii sau obţinerea televizorului etc. Dar... Pentru familia Florian maşina se transformase dintr-un mijloc de transport într-un tiran neîndurător, într-o obsesie, un fetiş cotidian. Totul se ordona în jurul ei ca în jurul unui pol gravitaţional. De cînd au copilul — ea a devenit ceea ce este de fapt. „Inversasem semnificaţiile, confundasem scopul cu mijloacele şi invers. Emoţiile şi bucuriile pe care le trăim de cînd avem fetiţa sînt inegalabile".

Dragostea paternă şi maternă, puterea de sacrificiu personal pentru ocrotirea fiinţei abia apărute pe lume sînt sentimente cu profunde consecinţe asupra existenţei noastre. Naşterea unui copil adaugă adultului demnitate şi omenie, sensibilitate şi receptivitate sporite. Problemele pe care le ridică actul pedagogic educă pe educator însuşi. O dată cu evoluţia fiului sau fiicei, părinţele parcurge o nouă înţelegere a vieţii. Toate acestea sînt atît de departe de prejudecata comodităţii şi inerţiei.

Dar din ancheta întreprinsă am înţeles că numai cei ce străbat o asemenea experienţă ştiu s-o judece la adevărata ei valoare şi să-i primească darurile de preţ...

La un pahar de Izvarna

(Urmare din pag. I)

transformă sub semnul industriei şi al urbanizării moderne.

...Este ora 13. În aplauzele celor prezenţi, tovarăşul Ilie Bădicuţ, secretar al Comitetului regional de partid Oltenia, taie panglica inaugurală. Se deschid vanele. Din uriaşele rezervoare de la Şimnic apa sosită de la Izvarna a pornit prin conducte spre cartierele oraşului. La sărbătoare, olteni ridică şi ciocnesc, după tradiţie, cîte un pahar de vin rubiniu. Astăzi s-au abătut de la această datină şi au ridicat ulcioare cu apă proaspătă de izvor, apă vie, dătătoare de puteri.

Am rugat pe un operator al laboratorului mobil, afectat staţiei vanelor, să ia temperatura apei. După cinci minute termometrul scufundat într-un ulcior de Oboga arăta 13 grade Celsius. Într-adevăr, paharele se aburesc ca şi cum ar fi scoase de la frigider. Este cea mai elocventă dovadă a iscusinţei celor 320 de constructori, conduşi de tînărul inginer Doru Craia, care au montat şi au predat magistrala în condiţii tehnice ireproşabile.

Cu paharul în mînă, mîile de craioveni veniţi la Şimnic au toastat, împreună cu reprezentanţii organelor locale de partid şi de stat, pentru inaugurarea conductei şi pentru alte noi asemenea realizări sociale şi edilitare.

pagina economică

COMPETIȚIA CU TIMPUL

Efectele promovării metodelor moderne de construcție

Întreprinderea noastră a realizat, în primele 7 luni ale anului, 69,3 la sută din planul anual de lucrări de construcții-montaj, în condițiile depășirii tuturor indicatorilor principali de plan aferenți acestei perioade. Aceste rezultate sînt o nouă verigă a lanțului realizărilor pozitive obținute de constructorii noștri, care în cei aproape zece ani de activitate au ridicat din temelii importante obiective ale industriei chimice. Ca un succes de seamă se înscrie și faptul că, în acest an, am renunțat la dotațiile de la bugetul statului, care în anii trecuți erau de ordinul milioanelor. În perioada amintită, economiile la prețul de cost peste cele planificate se ridică la 1 300 000 lei, iar beneficiile la aproape 3 milioane lei.

Aceste rezultate nu sînt deloc întîmplătoare. După mine, cheia succeselor noastre o constituie promovarea pe scară largă a unor tehnologii și metode avansate de execuție și organizare a lucrărilor pe șantiere. Printre altele, este vorba de înlocuirea piloților din beton armat monolit la lucrările de fundații cu piloți prefabricați înfipți în teren cu ajutorul vibrosonetei și executarea turnurilor de răcire cu tiraj natural prin utilizarea cofrajelor cățărătoare, în locul metodei clasice prevăzute în proiect.

Sectorul tehnolog — proiectare stabilește în mod judicios tehnologiile de execuție cele mai indicate ce trebuie aplicate pe fiecare șantier sau la fiecare obiectiv de investiție. Practic, acest lucru se concretizează în „fișele tehnologice de execuție" a lucrărilor de construcții, în cuprinsul cărora sînt precizate detaliat metodele de execuție, pentru fiecare fază în parte, începînd chiar cu execuția fundațiilor. Aceste fișe tehnologice astfel întocmite constituie și „piesa" de bază pentru stabilirea forței de muncă necesare, precum și a consumului de fond de salarii și a acordului global. Nu este vorba de o formă birocratică, ci de un instrument ce îngrădește tendințele unor maiștri de a folosi, din comoditate, anumite procedee învechite. Fișa tehnologică promovează aplicarea metodelor noi și asigură folosirea eficientă a potențialului tehnic și uman, creînd cadrelor de pe șantiere condiții de a-și concentra atenția asupra problemelor legate de execuția și calitatea lucrărilor. Această metodă de lucru a fost aplicată cu succes pe șantierele din Zlatna, Turda, Ocna Mureș, Cluj și Oradea și va fi extinsă la toate lucrările noi.

Concomitent cu introducerea tehnologiilor moderne de execuție, tot prin sectorul tehnolog-proiectare am trecut la programarea, conducerea și urmărirea execuției lucrărilor după metoda „drumului critic". Noua metodă se bazează pe cunoașterea și concretizarea succesiunii logice și necesare a lucrărilor în grafice și precizarea calendaristică a execuției lor. Pentru introducerea și aplicarea acestei metode, am ales și pregătit cele mai înzestrate cadre de ingineri, tehnicieni și economiști. Rezultatele s-au concretizat în devansarea lucrărilor de construcții, pe unele șantiere, cu patru pînă la șase luni de zile. În această situație se găsesc acum lucrările de investiții de la fabrica „România Muncitoare" din Cluj, de la secțiile de acid azotic și azotat de amoniu ale Combinatului de îngrășăminte azotoase din Tg. Mureș, secția de saramură din cadrul Uzinelor de produse sodice Ocna Mureș, noua gospodărie de bauxită și alte secții din cadrul etapei a doua de la Uzina de alumină din Oradea.

În condițiile în care își desfășoară activitatea întreprinderea noastră, cu numeroase șantiere dispersate în regiuni diferite, gruparea cadrelor tehnico-inginerești cu o temeinică pregătire profesională în sectoarele tehnolog-proiectare, coordonare și îndrumare a constituit o măsură adecvată situației. S-a asigurat astfel o temeinică și unitară pregătire a execuției,

tribuna experienței înaintate

extinderea unor tehnologii avansate stabilite după criterii științifice, o rațională repartizare a inginerilor și tehnicienilor și o creștere a potențialului și eficienței conducerii și urmăririi execuției, cadrele din acest domeniu fiind degrevate de unele sarcini care au fost preluate de alte sectoare.

Nu am scăpat din vedere nici problema ridicării calificării muncitorilor, corespunzător cerințelor impuse de tehnologiile noi din execuție. Cursurile de specializare, organizate pe șantierele noastre în acest scop, au fost absolvite de aproape 400 muncitori, iar cursurile pentru formarea șefilor de echipă și brigadă — de aproape 30 muncitori. Ne-am preocupat, totodată, de organizarea judicioasă a formațiilor de lucru în raport cu nevoile producției, ceea ce a contribuit la grăbirea ritmului de execuție și la ridicarea calității lucrărilor. De asemenea, prin elaborarea și aplicarea normelor compuse și a acordului global, s-a asigurat folosirea rațională și eficientă a timpului de lucru — nivelul indicelui de utilizare a timpului de lucru atingînd în 7 luni din acest an 96,2 la sută — precum și permanentizarea cadrelor de constructori pe șantiere. În aceste condiții, productivitatea muncii a cunoscut o curbă mereu ascendentă. Ea depășește cu 23,5 la sută realizările din aceeași perioadă a anului trecut și a atins nivelul cel mai înalt din ultimii ani.

Este de adăugat că pe toate șantierele s-a imprimat o activitate susținută pentru mecanizarea lucrărilor de construcții, pe baza unor planuri concepute în raport cu procedeele noi de execuție, urmărindu-se sistematic folosirea cît mai deplină a utilajelor și a mijloacelor de transport. S-au obținut astfel indicatori de utilizare superiori cu 2 la sută la excavatoare și cu 43 la sută la buldozere, față de cei înregistrați în perioada anului trecut.

Experiența acumulată pînă acum, priceperea și hărnicia constructorilor, permanenta căutare și promovare a noului ne dau certitudinea că vom obține realizări și mai mari, căci nu am epuizat nici pe departe rezervele de ridicare a eficienței activității economice de care dispun șantierele noastre.

Ing. Nicolae VEZA
director general
al Întreprinderii
de construcții-montaje
Cluj

Rînduri albe la rubrica beneficii

Amplificarea sistematică a rentabilității constituie — după cum se știe — un obiectiv de bază în acțiunea de îndeplinire și depășire a sarcinilor de plan. În acest sens, se poate aprecia că majoritatea colectivelor de întreprinderi din regiunea Banat privesc dinamica rentabilității prin prisma nivelului dotării lor tehnice — punct de vedere care corespunde tendințelor și caracteristicilor unei activități economice sănătoase. Dovada nu e greu de făcut. Colectivele întreprinderilor industriale ale regiunii au obținut pînă acum, în acest an, rezultate deosebite. Bunăoară, pe primul semestru, volumul economiilor peste plan s-a cifrat la 87,8 milioane de lei, iar cel al beneficiilor suplimentare la 106,8 milioane de lei. Prin îndeplinirea planului de beneficii în proporție de 112,6 la sută, volumul absolut al beneficiilor realizate în acest răstimp depășește cu 25,7 la sută pe cel obținut în perioada corespunzătoare a anului trecut.

Rezultate meritorii au consemnat în acest domeniu Uzinele mecanice, „Solventul", „Dermatina" și „Electrometal" din Timișoara, fabricile de confecții din Arad și Timișoara, Fabrica de încălțăminte din Jimbolia, uzina „Ciocanul" Nadrag, I.U.M. Topleț. De subliniat este și faptul că întreprinderile miniere Anina, Bocșa și Moldova Nouă au redus dotația de la bugetul statului cu 15,5 milioane de lei. De altfel, căile care au înlesnit consemnarea rezultatelor amintite, precum și măsurile hotărîte întreprinse se circumscriu organic în acțiunea de lichidare a pierderilor, de organizare științifică a producției și a muncii.

Cît de fructuoase sînt acțiunile amintite se desprinde și din următoarele date: în anii 1967—1970 industria de stat din regiunea Banat va realiza suplimentar o producție globală în valoare de 5,3 milioane de lei; concomitent productivitatea muncii va spori cu 21 840 lei pe salariat, iar volumul beneficiilor cu 1,4 miliarde de lei. Sînt, într-adevăr, cifre impresionante! Dar, se pune întrebarea: epuizează oare rezultatele expuse posibilitățile întreprinderilor industriale din regiunea Banat? Răspunsul este categoric — nu!

Pe „ansamblu", după cum s-a văzut, economiile și beneficiile sînt remarcabile. Ele s-au obținut însă în condițiile în care întreprinderile forestiere Caransebeș, Lipova, Lugoj, Moldova Nouă, Întreprinderea de cariere și balastiere, Întreprinderea de industrializare a cărnii și Fabrica de zahăr din Arad, Moara „Aranca"-Sînnicolau Mare, „Electrometal"-Arad, I.R.E.M. Lugoj și I.O.I.L. Reșița nu și-au îndeplinit — cu 7,6 milioane de lei — planul de beneficii aferent primelor șase luni din acest an. Aceasta, pe de o parte. Pe de altă parte, chiar și în unități industriale care au depășit planul de beneficii, numeroase rezerve potențiale ale eficienței înalte nu sînt fructificate decît în mică măsură.

Așa cum arată faptele, ponderea cea mai mare în volumul acestor rezerve — tăinuite în cheltuielile neeconomicoase — o reprezintă pierderile din rebuturi, care se cifrează la 42,8 milioane de lei. Deși s-au luat, în ultimul timp, unele măsuri pentru reducerea volumului de produse rebutate, valoarea acestora se menține ridicată. E cazul Uzinei de construcții de mașini Reșița, cu 14,6 milioane de lei, Combinatului siderurgic Reșița, cu 12,8 milioane de lei, uzinei „Oțelul Roșu", cu 2,9 milioane de lei, Fabricii de sticlă Tomești și întreprinderii „Ceramica"-Jimbolia, cu peste 4 milioane de lei. În plus, pierderi din calități inferioare, determinate de nerespectarea prevederilor din standardele de stat sau din contractele încheiate cu clienții, sînt de semnalat la Industria lînii Timișoara, uzinele textile „30 Decembrie"-Arad, Fabrica de ciorapi Timișoara și Industria textilă-Lugoj. În fine, capitolul alte cheltuieli neproductive, cuprinzînd locații, amenzi și penalizări, însumează, pe ansamblul industriei de stat din regiune, nu mai puțin de 15,9 milioane de lei.

Mi-am permis să prezint acest „inventar" de pierderi, pornind de la cel puțin două considerente. Mai întîi, toate aceste cheltuieli, neaducîndu-și aportul în procesul de creare a valorii, sînt niște „paraziți" pentru economia națională, care devorează din economii și beneficii. Apoi, făcînd un calcul, cele aproape 52 milioane de lei irosite pe „apa sîmbetei" constituie o notă proastă la adresa spiritului gospodăresc al fiecăreia dintre conducerile întreprinderilor enumerate. Rezumînd comentariul, cred că alta ar fi fost situația dacă s-ar fi uzat energic de principiul răspunderii materiale, de jos și pînă sus, din secțiile de producție pînă la nivelul conducerii tehnico-administrative. De fapt, nici acum nu e tîrziu.

Un alt „canal", prin care se scurg de pomană fondurile bănești ale unităților industriale, sînt amortismentele ce se plătesc pentru utilajele nefolosite. Astfel, dintr-o analiză efectuată la întreprinderile industriale de subordonare republicană, a rezultat că la 1 iunie a.c. au existat 1 541 de utilaje în valoare de aproape 105 milioane de lei, care stau nefolosite, în medie, de 10 luni, perioadă pentru care amortismentele plătite se ridică la aproape 6 milioane de lei. Evident, amortismentele trebuie plătite. Numai că în acest caz sumele respective nu sînt rambursate prin producție, prin folosirea utilajelor, de la cei care au solicitat și au admis achiziționarea unor mijloace tehnice acum inactive, ci scăzînd „cota" economiilor și beneficiilor. În prezent, mai mult de jumătate din totalul utilajelor nefolosite sînt disponibile pentru redistribuire.

Ce se așteaptă oare? Întrebarea o adresăm mai ales ministerelor de resort. Să treacă termenul și să fie date la „fier vechi", adică spre casare, așa cum s-a întîmplat cu utilaje în valoare de 21,4 milioane de lei? Casarea nu este decît suprema soluție. De aceea, apelăm la ministerele respective, la conducerile de întreprinderi, să iasă din expectativă, să părăsească iluzia că utilajele se vor... redistribui singure.

Pierderi materiale și bănești se mai constată — și nu puține — și în cazul neutilizării complete a timpului de lucru disponibil. Se aduc, în acest mod, serioase prejudicii rentabilității producției. Deși în scădere față de trecut, învoirile și concediile fără plată au însumat aproape 600 000 ore-om, iar absențele nemotivate peste 500 000 ore-om. În primul semestru, timpul lucrat în cadrul orelor suplimentare se ridică la 1 milion ore-om. Un număr mare de absențe nemotivate se constată la Uzinele de vagoane și Întreprinderea de cariere și balastiere din Arad, Uzina de construcții de mașini Reșița, Întreprinderea minieră Moldova Nouă și „Ceramica"-Jimbolia. Cu excepția Uzinei de vagoane din Arad, la celelalte 4 întreprinderi mai sus menționate, numărul absențelor nemotivate de o zi întreagă a crescut în trimestrul II față de cele înregistrate în trimestrul I a.c., ceea ce dovedește că măsurile prevăzute de Hotărîrea C.C. al P.C.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la reglementarea programului de muncă și întărirea disciplinei se aplică lent. Ar fi momentul ca organele și organizațiile de partid din întreprinderile respective să analizeze temeinic faptele, pentru ca această Hotărîre de mare importanță economică să fie îndeplinită întocmai.

Investigația întreprinsă nu epuizează desigur nici pe departe cauzele care încetinesc creșterea în ritm alert a rentabilității întreprinderilor industriale din regiunea Banat. Descoperirea acestora și, mai ales, lichidarea efectelor lor vor permite cu siguranță obținerea unor rezultate economico-financiare valoroase. În acest scop, continuarea perseverentă a analizelor și studiilor desfășurate în cadrul acțiunii de organizare științifică a producției și a muncii este un cadru propice. Dar principalul criteriu nu îl constituie numărul studiilor efectuate, oricît de bune și de aprofundate ar fi ele, ci termenul de finalizare și materializare a lor. Aceasta este, cred, ceea ce lipsește în unele din întreprinderile amintite.

Vasile NINI
directorul Direcției regionale
de statistică Banat

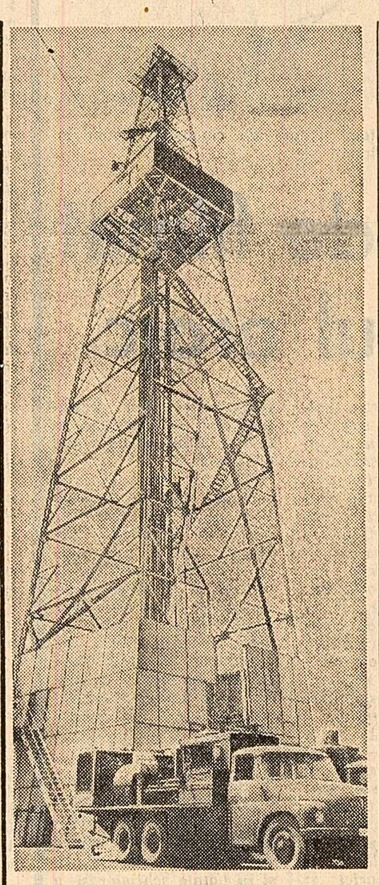

Prezență devenită familiară pe cîmpurile noastre petrolifere: sonda 4 DH 315, realizată la Uzinele „1 Mai"-Ploiești

Foto: Gh. Vințilă

DE CE SE DIMINUEAZĂ DEBITUL DE LAPTE

În cooperativele maramureșene

Preocuparea cooperatorilor maramureșeni pentru creșterea și dezvoltarea sectorului zootehnic s-a transformat în decursul anilor în tradiție, ducînd, cum era și firesc, la sporirea numărului de animale, ameliorarea efectivelor și ridicarea productivității acestora. Exemplare valoroase din rasa Brună de Maramureș au ajuns acum în multe regiuni unde contribuie substanțial la producția de lapte în unitățile cooperatiste care le-au achiziționat. Pe locurile lor natale, în multe cooperative agricole maramureșene se obțin rezultate superioare. În 1966, bunăoară, cooperativele agricole de la Berveni, Lucăceni, Căpleni, Foieni și altele din raionul Carei și-au încheiat bilanțul cu o producție medie pe cap de vacă de peste 3 000 litri lapte.

Din discuțiile purtate cu o serie de specialiști a reieșit că vacile din rasa Brună de Maramureș dau în alte regiuni ale țării producții medii de lapte de asemenea mari. În Maramureș însă, cu deosebire în acest an, producția medie de lapte a scăzut, fluviile albe au secat pur și simplu în multe locuri. Cu o producție medie pe cap de vacă furajată de 500—580 litri obținută în primele 7 luni din acest an în raioanele Oaș, Cehu Silvaniei, Lăpuș și Șomcuta, rezultatele relativ bune din raioanele Carei, Sighet și oraș Satu Mare, sînt anihilate. Cei 734 litri obținuți în aceeași perioadă pe regiune sînt departe de a ilustra potențialul productiv al animalelor. Care sînt cauzele acestei situații?

Organizarea procesului de producție, discutată și paradiscutată la toate nivelele, nu a fost pusă la punct peste tot. Există condiții pentru asigurarea unei abundențe de furaje — suprafața de pășune îngrășată a ajuns în 1967 la 20 343 ha, iar cea ocupată cu plante furajere din arabil a ajuns la 17,8 la sută pe regiune — dar cu toate acestea, pentru acest an s-a prevăzut obținerea unei producții medii de numai 1371 litri lapte pe vacă. Persistă încă mari neajunsuri care împiedică realizarea ritmică chiar și a acestui obiectiv minim. Cauzele lor se explică prin insuficienta preocupare pentru realizarea numărului de vaci și juninci planificate, neglijența organelor agricole raionale și a consiliilor de conducere pentru procurarea necesarului de furaje și slaba organizare a muncii în zootehnie.

Pînă la data de 31 iulie a.c. vacile și junincile nu reprezentau decît 89,5 la sută din numărul planificat. Pe lîngă aspectul nerealizării efectivului de animale prevăzut, în unități sînt ținute 7 306 vaci care nu dau nici un produs. În raionul Oaș această categorie de animale însumează 677 capete. Numai în cooperativa Cernești din raionul Lăpuș, de pildă, stau fără să producă nimic — din 1962 — 300 capete „tineret bovin". De ce nu se vînd? Pentru că nu au greutatea minimă cerută. Dar nimeni nu se preocupă de furajarea rațională pentru creșterea în greutate a acestora. Intenția secției de creștere a animalelor din consiliul agricol regional și a uniunii regionale a cooperativelor agricole de producție de a înființa îngrășătorii de taurine în unele unități cooperatiste pentru condiționarea animalelor nu este susținută și sprijinită de toate organele raionale. Astfel, la Cehu Silvaniei s-a stabilit înființarea a două îngrășătorii de taurine. Cooperatorii din Cehu au înființat îngrășătoria, pe cînd cei din Sălsig, lipsiți de sprijinul și îndrumarea organelor agricole, n-au mișcat nici un deget pînă acum.

Referindu-se la situațiile de mai sus, medicul Grigore Mureșan, șeful serviciului creșterea animalelor de la consiliul agricol regional, ne-a spus: „Deși calitativ și biologic avem animale cu potențial ridicat, nu reușim să obținem nici măcar producțiile regiunilor Galați, Ploiești, Oltenia, București, care în fiecare an și-au procurat material ameliorator din regiunea noastră — atît vaci cît și reproducători. Spre exemplu, numai de la membrii cooperatori și țărani individuali s-au livrat în ultimii ani peste 4 000 taurine de prăsilă".

Din constatările făcute pe teren rezultă că multe din unitățile cooperatiste maramureșene au efective incomplete sau slab productive. Cum se explică acest adevărat „exod" de animale în alte regiuni?

În primul rînd prin faptul că animalele oferite sînt foarte bune și tentează pe crescătorii din celelalte regiuni. Apoi, prin lipsa de preocupare a consiliilor de conducere și specialiștilor din cooperativele agricole din regiunea Maramureș, pentru folosirea acestui material care ar putea să ridice substanțial atît calitatea efectivelor existente, cît și producția de lapte.

Sînt unități ca de pildă Săpînța, Cîmpulung la Tisa, Călinești din raionul Sighet, Vișeu de Jos, Leordina din raionul Vișeu și altele, care au condiții materiale și o bogată experiență în creșterea animalelor, încît fiecare putea să producă anual cel puțin 100 juninci pentru reîmprospătarea efectivelor din celelalte unități. Nu este mai puțin adevărat că nici centrul regional de selecție nu se preocupă suficient de munca de ameliorare în unitățile cooperatiste.

De asemenea, datorită nepăsării de care dau dovadă organele agricole, de ani de zile balanța furajeră nu se asigură. Numai în anul 1966, la întrarea în stabulație, pe regiune se semnala un deficit de 8 940 tone fibroase, 20 542 tone concentrate și 48 610 tone suculente. Evident, deficitul mare de furaje a afectat producția de lapte a acestui an.

— Am sesizat acest lucru la momentul potrivit — ne-a declarat ing. Ioan Vîcla, șeful serviciului bază furajeră de la consiliul agricol regional. Am luat chiar măsuri de suplinire a deficitului. Nu peste tot însă ele au fost aplicate și, în primăvară, cînd lipsa furajelor s-a resimțit în mod deosebit, multe din consiliile de conducere au apelat mai degrabă la procurarea nutrețurilor cu fonduri bănești decît la furajarea cu masă verde. Aceasta, în condițiile cînd în regiune se însămînțează totuși 2 382 ha numai cu secară masă verde. În nici un raion nu s-a utilizat toată cantitatea de nutreț verde produs. Greșita înțelegere a problemelor de furajare a dus la pierderea — în 7 luni din acest an — a 1 670 bovine adulte și, implicit, la scăderea considerabilă a producției de lapte.

Cu toate că, în afară de secară se cultivă alte 5 739 ha plante anuale pentru masă verde, producția acestora nu este utilizată rațional. Exceptînd raioanele Carei, Satu Mare și cîteva unități din alte raioane, nu s-a administrat masă verde suplimentară pentru completarea celei obținute de pe pășuni. În multe unități cooperatiste plantele anuale sînt însămînțate doar pe... hîrtie (în raionul Oaș 962 ha se află într-o asemenea stare).

În multe unități se resimte o crasă neglijență privind calitatea furajelor. Pe lîngă deficitul semnalat la fibroase, calitatea fînurilor a fost slabă în aproape toate cooperativele.

În cooperativele agricole din regiune s-ar putea extinde plantele furajere valoroase dar, în prea puține unități sînt loturi semincere. O serie de specialiști ai consiliilor agricole și uniunilor cooperatiste se ocupă de înregistrarea deficitului, cunosc implicațiile negative asupra producției, dar fac prea puțin pentru remedierea lipsurilor.

Tovarășii de la consiliul agricol regional ne-au spus că ei au sesizat persistența unor neajunsuri în organizarea muncii. Din păcate, consiliile agricole și uniunile cooperatiste din raioanele Lăpuș, Sighet, Oaș, Cehu Silvaniei privesc cu superficialitate problema retribuirii îngrijitorilor după producție și asigurarea cu oameni corespunzători pentru îngrijirea animalelor

Situația existentă trebuie să constituie un obiect de serioasă analiză din partea organelor locale, care au datoria să se ocupe de aplicarea neîntîrziată a celor mai eficiente măsuri pentru valorificarea tradiției și experienței existente, în vederea creșterii imediate a producției de lapte.

Ing. zootehnist **Mircea POP**
Ioan VLANGA
corespondentul „Scînteii"

Izvoare suplimentare de venituri

(Urmare din pag. I)

turi din nuiele etc. în valoare de peste 900 000 lei.

Ținînd seama de avantajele pe care le prezintă dezvoltarea, pe lîngă ramurile de bază, a activității de prelucrare a diferitelor produse, consiliile de conducere, sprijinite de uniunile cooperatiste, au prevăzut extinderea acestor preocupări. Sub aspect financiar-economic, aceasta s-a reflectat în creșterea veniturilor, care față de 163,4 milioane lei realizate în 1965, au ajuns la 215,7 milioane lei în 1966, iar în anul 1967 există temeiuri a ajunge la circa 400 milioane, adică cu 15 la sută mai mult față de prevederile de plan. Numai în primul semestru, în toată țara, veniturile realizate din activitatea de prelucrare-industrializare însumează 136 milioane lei, ceea ce reprezintă o creștere cu peste 50 la sută față de realizările pe aceeași perioadă a anului trecut. Pentru acest an cooperativele și-au propus să producă peste 280 milioane bucăți de cărămizi, adică de 3 ori mai mult decît în anul precedent. Producția de var va crește de 2 ori. Sînt cooperative ca cele din regiunile Bacău și Argeș care produc spalieri pentru susținerea viței de vie sau cahle de teracotă ca cele din regiunea Ploiești, tuburi și dale din beton cum este cazul în unele cooperative din regiunile București, Bacău, și Galați etc. Cooperativele agricole din Lipovu, raionul Bălești, Cetatea de Baltă, raionul Tîrnăveni, dispunînd de argilă de bună calitate și tradiție în fabricarea cărămizilor, brațe de muncă calificate pentru această activitate, organizează producerea de cărămidă pe o scară mare.

Sînt unele cooperative care au căpătat experiență în ce privește olăritul, producerea de piese din lemn pentru construcții, confecționarea de coșuri, rogojini, mături, cozi de unelte etc., articole foarte necesare atît unităților, cît și altor întreprinderi, instituții sau consumului casnic.

Un accent tot mai mare se pune pe prelucrarea fructelor, a legumelor, a laptelui și a altor produse obținute în cooperativele agricole, ceea ce contribuie la eliminarea degradării și pierderii acestor produse. Orice gospodar știe că nu tot ce se produce în agricultură poate face obiectul vînzării imediate. Există unele produse care cad la sortare sau în anumite perioade nu se poate asigura valorificarea lor completă. Întotdeauna bunii gospodari conservau într-o formă sau alta asemenea produse și astfel pierderile erau mici.

În ce privește semiindustrializarea legumelor și fructelor s-a făcut puțin pînă acum. Murarea castraveților, pregătirea murăturilor asortate, prepararea produsului „amestec legume conservate la sare", conservarea legumelor în oțet, fabricarea bulionului și pastei de tomate, sînt procedee simple, cunoscute în satele noastre dar se practică în mod izolat.

Uscarea fructelor, prepararea magiunului din fructe ce nu se pot păstra, transformarea în borhot și apoi în rachiuri a fructelor căzute, a tescovinei, a drojdiei de vin, sînt căi de valorificare superioară a produselor din sectorul pomicol și viticol. Fructele a căror maturizare se produce toamna tîrziu sau în iarnă și depășesc cantitățile contractate trebuie păstrate în silozuri și valorificate treptat pe măsura coacerii, asigurîndu-se eșalonarea desfacerii pînă primăvara tîrziu. În această privință au acumulat o bună experiență cooperativele agricole din regiunea Argeș, care sprijinite de organele locale au construit silozuri, uscătorii de fructe, bazine de fermentație și au organizat distilării de țuică.

În cadrul prelucrării produselor un loc important este ocupat de producerea derivatelor din lapte, fie în cadrul contractelor cu ICIL, fie al cantităților ce depășesc prevederile contractuale. Tradiția bună de a transforma laptele de oaie în cașcaval de Dobrogea, cașcaval de Penteleu, telemea de Brăila, brînză de burduf, etc., iar cel de vacă în brînză grasă proaspătă, Trapist, Feta etc. trebuie menținută și extinsă, cunoscut fiind că aceste produse sînt mult solicitate de către consumatori. Cooperative agricole ca cele din comunele Gura Teghii, Siriu, Nehoiași și altele din regiunea Ploiești au demonstrat posibilitatea producerii acestor sortimente valoroase.

Cooperativelor agricole de producție le revin și sarcini cu privire la dezvoltarea activităților de prestări de servicii pentru populație în comune, organizarea și dezvoltarea producției de pîine în mediul rural avînd o importanță social-economică deosebită. Experiența bună a unor cooperative ca cele din Gherăești, Letea Veche, Bălțătești, Trotuș, regiunea Bacău, etc., care organizîndu-și echipe de construcții au construit numeroase case în comună pentru membrii cooperatori, trebuie extinsă.

Un aspect deosebit de important în cadrul dezvoltării acestor activități este și modul de valorificare a produselor obținute. În această privință trebuie spus că s-a făcut puțin și de aceea o seamă de lipsuri s-au făcut resimțite: stocaje de produse în unele cooperative, cheltuieli mari pentru transportul acestora în piețe îndepărtate, vînzarea prin intermediari străini de cooperativă și de interesul acestora etc. Uniunile cooperatiste au sarcina de a sprijini consiliile de conducere ale cooperativelor în desfacerea produselor din activitatea de prelucrare și semiindustrializare, cunoscînd în permanență volumul mărfurilor produse, nevoile locale și localitățile din alte regiuni care pot absorbi într-un timp scurt plusul existent. Uniunile trebuie să aibă în vedere de asemenea ca valorificarea acestei producții să capete un caracter organizat prin desfacerea în magazine sau chioșcuri ale cooperativelor sau prin bazele de aprovizionare.

Uniunilor cooperatiste — organe proprii de conducere și îndrumare a cooperativelor — le revine rolul de a îndruma și organiza în fiecare cooperativă agricolă de producție, pe baza unor analize temeinice a acestor activități, acele sectoare care găsesc cele mai bune condiții materiale și experiență, și care să ducă la sporirea producției, la creșterea veniturilor membrilor cooperatori.

La uzinele „Industria sîrmei"

NOI MĂRCI DE ELECTROZI ȘI SÎRME DE SUDURĂ

CLUJ. — La uzinele „Industria sîrmei" din Cîmpia Turzii au fost elaborate noi mărci de electrozi și sîrme de sudură. Noii electrozi înalt aliați au o rezistență la uzură, în condiții grele de lucru, superioară celor fabricați pînă acum. Se produc, de asemenea, două noi sortimente de electrozi pentru utilajele căilor ferate și sîrmă aliată care se utilizează la sudura automată.

Viabilitatea unor genuri literare

Anii în care trăim sînt, fără doar și poate, ani ai unei puternice explozii de energie creatoare. Mai cu seamă în poezie, proza scurtă, critică asistăm la o adevărată competiție a talentelor, a stilurilor, a unghiurilor de abordare a realității. Aprobăm cu toții această varietate, o încurajăm, combatem fenomenele de mimetism, de platitudine, de sterilitate a ideilor; ne indignăm cînd observăm epigonismul, imitația ieftină. Nu totdeauna însă critica este sigură și în a sugera alternative, în a îndruma, în a găsi căile ce duc la varietate.

Într-adevăr, o discuție despre subtilitățile de „modalitate", despre nuanțele stilistice, despre diferențele de viziune este cît se poate de binevenită, dar de ce nu ne-am pune, măcar din cînd în cînd, o întrebare cu privire la „tiparele" (cum le numește cercetarea modernă), la **genurile** și **speciile** (ca să folosim și terminologia consacrată) folosite. Am observa, cred, că multe carențe privind uniformitatea, privind imitația reciprocă își au rădăcina tocmai aici, în numărul destul de restrîns de specii frecventate. O astfel de restrîngere nu poate decît să dăuneze: evident, o diferențiere se va stabili mai lesne cînd însuși vehiculul folosit va fi altul de la poet la poet. Reluarea la un nivel modern a baladei și baladescului, așa cum s-a făcut ea în ultimii 20—25 de ani este, după părerea mea, unul din cele mai îmbucurătoare și interesante fenomene ale poeziei noastre, tocmai pentru că a facilitat orientări și stiluri diferite, de la Philippide, Radu Stanca, Doinaș pînă la Ion Gheorghe, Ilie Constantin și atîția alții. În aceeași ordine de idei, nu pot să nu regret că genuri care în literatura română a secolului trecut au cunoscut nu numai o mare popularitate, ci și admirabile realizări: satira, epistola și altele sînt mai puțin sau deloc abordate.

Tot astfel în proză există zone întregi a căror explorare s-ar putea dovedi rodnică. De pildă, mulți scriitori s-au îndreptat spre satiric în general, spre concret și particular, dar așteptăm încă o satiră de tip swiftian, care să știe să lege aceste fațete particulare într-o viziune poetică de proporții, în care fantasticul să slujească realul, iar realul să cîștige în noblețe și avînt prin împletirea cu fantasticul.

N-am citit de mult un bun roman epistolar, deși această convenție artistică ar oferi nenumărate posibilități ispititoare de prindere a realității; spre a da un singur exemplu, mi se pare că pentru cel care vrea să scrie un roman istoric, aceasta ar fi o formulă avantajoasă și firească de explorare a universului de gîndire și simțire al trecutului neamului. Dar mai există și alte specii care pot deveni adevărate instrumente de investigare a chipului omului de azi; așa ar fi „jurnalul", specie extrem de elastică, rar frecventată, care permite să se împletească observația etică, filozofică, artistică, cu notația psihologică, cu confesiunea, cu dezvăluirea directă a sentimentelor și impresiilor, obligînd totodată la o anumită rigoare formală, care poate lipsi în monologul interior, de tip joycean sau faulknerean. Astfel de genuri nu sînt de fel neglijate de scriitori moderni dintre cei mai reputați: **Idele lui Marte** de Thornton Wilder ar fi un exemplu de roman epistolar; pentru jurnal, exemplele ar putea fi nenumărate.

Cînd am amintit „jurnalul", ne-am apropiat de domeniul atît de important al întrepătrunderii între ficțiune și cugetare. Un scriitor de talia sudamericanului Borges a arătat cît de frumos se poate crea folosind fantasticul, epicul și filozofia drept cărămizi. În acest domeniu în plină explorare, deci ambiguu încă, incert, se distinge mai limpede **eseul**. O rezervă însă: în nici un caz nu putem accepta punctul de vedere al celor care ar dori să identifice eseul cu haosul. Faptul că un gen sau o specie sînt elastice nu înseamnă că ele trebuie să devină un sanctuar al iresponsabilității. E drept, o definiție a eseului e greu de dat; e drept, înlăuntrul eseului însuși există o multitudine de varietăți; e drept că acestea nu au fost sistematizate de știință. Dar aceasta nu înseamnă de fel că orice divagație este eseu.

Există o însemnată și respectabilă tradiție a eseului în literatura noastră, de la Maiorescu pînă la Blaga. O deosebită înflorire a cunoscut eseul, mai ales cel filozofic, în cultura română dintre cele două războaie. Astăzi, este practicat la noi mai cu seamă cel estetic. Poate că nu înțelegem totdeauna suficient de clar rolul și funcția eseului: la ce slujește, mai exact la ce ne slujește aici și acum. Tocmai pentru că specia eseu nu este și nu poate să fie un exercițiu al comodității, vedem în ea munca într-un elegant laborator. Dacă un fenomen este privit dintr-un singur unghi, prin prisma unei unice rețele de noțiuni, el riscă să fie sărăcit, poate schematizat. Abordarea eseistică este cea care, cu un maximum de prudență și tact face încercarea de a uni punctele de vedere, de a le pune în contact, de a le alterna, de a le regrupa; ea stabilește conexiuni noi, pune în lumină coloanele mai ascunse. Dacă filozofia se îndreaptă spre general, eseul (fără a avea capacitatea de largă generalitate și consecvență a sistemului filozofic) poate să surprindă detaliul, amănuntul, legătura inefabilă a particularului cu generalul.

De aceea, dacă nu putem de fel scuti eseul de autocontrol și răspundere nu-i vom cere ceea ce nu poate da: adevăruri filozofice general valabile; adevărul său este posibil, iar nu obligatoriu. Și aici există, firește, ca și în muzică, un gen mai greu și unul mai ușor. Cel dintîi ține este completarea esteticii, a criticii, a filozofiei, a istoriei. Cel din urmă este mai apropiat de literatură decît de cugetare fără a rupe legăturile cu aceasta din urmă; se apleacă asupra existenței cotidiene, asupra amănuntului aparent nesemnificativ, îi caută sensul, putînd apela în acest proces la un impresionant arsenal de mijloace: ironia, umorul, paradoxul, sentimentele, patetismul, erudiția.

Pentru practicarea eseului se cer calități deosebite, o nesfîrșită muncă de cizelare și de autodepășire. Dar în peisajul unei literaturi care se vrea completă și variată, el nu poate lipsi, fiind prin excelență un element de mișcare, de efervescență, un element viu, care îmboldește, provoacă și joacă deci un incontestabil rol dialectic.

Virgil NEMOIANU

cinema

● **AGONIE ȘI EXTAZ** — film pentru ecran panoramic: PATRIA (completare **Permanente**) — 9; 12; 15; 18; 21.
● **CUM SĂ FURI UN MILION** — cinemascop: REPUBLICA (completare **Hanoi de la Răsărit la Apus**) — 8; 10,30; 13,15; 16; 18,45; 21,30, STADIONUL DINAMO — 19,45, CIRCUL DE STAT — 18; 20,45 (la ambele completare **Copilărie furată**).
● **CU BARBAȚII E O ALTĂ POVESTE**: CENTRAL — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21.
● **EROUL DE LA CONG LY**: LUMINA — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,30; 20,45.
● **PRIZONIERA DIN CAUCAZ**: LUCEAFĂRUL (completare **Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea București**) — 8,30; 11,30; 14,30; 17,30; 20,30, FESTIVAL (completare **23 August 1967**) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21.
● **SPARTACUS** — cinemascop (ambele serii) — BUCUREȘTI — 9; 12,45; 16,30; 20,15, GRĂDINA FESTIVAL — 20,45, ARENELE LIBERTĂȚII — 19,15.
● **SĂ-MI FACEȚI UNA CA ASTA!**: CAPITOL (completare **Io, Ștefan Voievod**) — 9,30; 12; 15; 18; 20,30, la grădină — 19,30, FEROVIAR — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21, EXCELSIOR — 9,45; 12,30; 15; 17,30; 20 (la ambele completarea **Mîinile pictorului**), MELODIA (completare **Hanoi de la Răsărit la Apus**) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21.
● **ESCAPADA — FUGA DUȘKAI — GIRAFA — 450 DE ANI DE LA TIRNOSIREA BISERICII MĂNĂSTIRII ARGEȘ**: TIMPURI NOI — 9—21 în continuare.
● **PROGRAM PENTRU COPII**: DOINA — 9; 10.
● **CANALIILE**: DOINA — 11,30; 13,45; 16; 18,30; 20,45, TOMIS (completare **Tinjeaua**) — 9; 11,30; 14; 16,30; 19, la grădină — 20, MIORIȚA (completare **Tutunul**) — 15,15; 18; 20,45.
● **PANTERA NEAGRĂ** — cinemascop: BUCEGI — 16; 18,15; 20,30, GRĂDINA BUCEGI — 20 (la ambele completarea **Io, Ștefan Voievod**), POPULAR (completare **Din pămînt și foc**) — 20,30.
● **CALATORIE FANTASTICĂ** — cinemascop: GLORIA (completare **Tutunul**) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, RAHOVA (completare **Mîinile pictorului**) — 15,30; 18, la grădină — 20, GRĂDINA DOINA (completare **23 August 1967**) — 20.
● **LUPOAICA** — cinemascop: UNIREA (completare **Consfătuirea pe țară a lucrătorilor din industria chimică**) — 16; 18,15.
● **STRAINA**: VITAN (completare **Scoarțe din Rodope**) — 15,30; 18.
● **CAUTATORII DE AUR DIN ARKANSAS** — cinemascop: AURORA (completare **Sesiunea Marii Adunări Naționale**) — 8,30; 10,45; 13; 15,30; 18; 20,30, la grădină — 19,45, FLAMURA (completare **Mărășești 1917—1967**) — 9; 11,30; 15,30; 18; 20,30, LIRA (completare **Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea București**) — 15; 18; 21, DRUMUL SĂRII — 17,30; 20, POPULAR — 10; 15; 17,30.
● **CIOCÎRLIA**: MUNCA (completare **Dacă o iubești**) — 15,30.
● **PRINTRE VULTURI**: COLENTINA (completare **Gustav în alarmă**) — 15,30; 18, GRĂDINA MOȘILOR — 20, GRĂDINA EXPOZIȚIA (Piața Scînteii) — (completare **Copilărie furată**) — 20.
● **PERETELE VRĂJITOARELOR**: COSMOS — 15,30; 18; 20,30.
● **PENTRU UN PUMN DE DOLARI** cinemascop: VIITORUL (completare **Gustav șahistul**) — 15,30; 18; 20,30.
● **ȘAPTE BAIEȚI ȘI O ȘTRENGARIȚĂ** — cinemascop: PACEA (completare **Sesiunea Marii Adunări Naționale**) — 15,45; 18; 20,15, PROGRESUL (completare **Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea Ploiești**) — 14,30; 17,30; 20,30.
● **MARELE RESTAURANT** — cinemascop: FLOREASCA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45.
● **VULCANUL INTERZIS**: CRÎNGAȘI (completare **Dacă treci podul Ponoarelor**) — 15,30; 18; 20,30, PACEA (completare **Neglijența se plătește**) — 15,45; 18; 20,15, GRĂDINA UNIREA (completare **Consfătuirea pe țară a lucrătorilor din industria chimică**) — 20, GRĂDINA LIRA (completare **Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea București**) — 19,45.

teatre

● **Teatrul „I. Creangă"**: **SINZIANA ȘI PEPELEA** — 20.
● **Teatrul „Matei Millo" din Timișoara** (la Parcul Herăstrău): **ROMULUS CEL MARE** — 20.
● **Teatrul „C. Tănase"** (la Grădina Boema): **SCANDAL LA BOEMA** — 20.

tv

9,00 — Ora exactă. Cum va fi vremea?
9,02 — Gimnastica de înviorare.
9,10 — Emisiune pentru copii și tineretul școlar: — Aventurile echipajului Val-Vîrtej „Taurul înaripat" — reluare.
10,00 — Campionatele mondiale de lupte greco-romane. Transmisiune de la Patinoarul „23 August".
11,30 — Emisiunea pentru sate.
13,00 — Campionatele mondiale de lupte greco-romane.
14,30 — Fotbal: Rapid-Steaua Transmisiune de la Stadionul „23 August".
18,30 — Magazin 111.
19,30 — Telejurnalul de seară.
19,50 — Interpretul preferat. Muzică populară la cererea telespectatorilor.
20,10 — Cintecele mării. Emisiune muzical-distractivă.
20,35 — Film artistic: „Un glonte ajunge" — o producție a Studiourilor franceze.
22,10 — Melodii de dans. De la Festivalul organizat de Televiziunea Ungară.
22,40 — Telejurnalul de noapte.
22,50 — Telesport.

REZONANȚA CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE ÎN STOMATOLOGIE

Prof. dr. docent Eugen COSTA
medic emerit

puncte de vedere

Pe măsura dezvoltării continue a cunoștințelor în tehnică, chimie, biologie etc, medicina a trecut de la faza empirică la cea științifică, reușind grație cuceririlor moderne să lichideze, să facă să dispară o serie de boli, să frineze apariția altora și să descopere măsuri deosebit de eficace pentru combaterea epidemiilor. Medicina vindecă azi majoritatea bolilor curente, iar în ce privește marile flagele actuale există speranțe întemeiate că cercetările intense ce se fac vor duce la rezultatele pozitive dorite. Medicina a făcut un imens salt calitativ, atunci cînd obiectul cercetărilor ei a încetat a fi exclusiv bolile, fără a lua în considerație condițiile individuale ale bolnavului. Principalul accent se pune azi pe aceste condiții individuale.

Stomatologia, dezvoltată ca știință de sine stătătoare din înfrățirea dentisticei empirice apoi mecanicist științifică cu medicina biologică, nu a ajuns încă, după părerea mea, la acest stadiu de dezvoltare. Bolile cu caracter de masă: caria dentară paradontopatiile, anomaliile dento-maxilare și consecințele acestor afecțiuni bîntuie cu vehemență, cuprinzînd un număr mare de persoane. Măsurile profilactice față de aceste boli sînt insuficient de precise. Cum afecțiunile menționate au un caracter net morfologic, tratamentele noastre au rămas la un nivel micromecanic și microchirurgical.

Tehnica, mecanica și chirurgia dentară s-au dezvoltat însă foarte mult, astfel că astăzi există mijloace avansate de tratament cu rezultate posibile mai bune. Stomatologia, ca știință mondială, a reușit să elaboreze o serie de tehnici și metode avansate. Noi tehnici și metode perfecționate apar continuu. Asupra acestora, în primul rînd, va trebui să ne documentăm atent și să le transmitem studenților, viitori medici stomatologi. Aceste metode și tehnici *să nu rămînă însă pentru studenți un simplu material documentar didactic sau științific, ci să fie transpuse în viață, prin lucrările practice, stagii, lucrări de diplomă și apoi în asistență. În al doilea rînd, pe baza cunoștințelor și a experienței cîștigate în acest fel, să descoperim noi căi perfecționate de tratament.* Studierea și realizarea unor instrumente, aparate și materiale noi cu ajutorul cărora eficiența micromecanochirurgicală a tratamentelor noastre poate crește, formează de asemenea un teren de cercetare aplicativă și de pregătire a unor specialiști.

Trebuie să subliniem că valoarea curativă, dar mai ales profilactică a tratamentelor stomatologice cu caracter micromecanochirurgical de precizie, este cu atît mai mare cu cît aceste tratamente se aplică în fazele incipiente ale afecțiunilor de carii, anomalii dentomaxilare, paradontopatii, edentații etc. De aceea, stomatologia infantilă trebuie dezvoltată și în acest scop este necesar a se studia și introduce metode perfecționate de tratament pentru copiii școlari și preșcolari, cît și condiții deosebite de formare și specializare a cadrelor.

A rămîne numai la cercetări științifice aplicative înseamnă însă a ne limita la tratamentul afecțiunilor și nicidecum de a împiedica apariția lor. Economia țării suportă costul enorm al tratamentelor stomatologice actuale — mult mai mare decît în orice specialitate medicală — iar dacă ne-am limita numai la cercetări aplicative, această sarcină economică ar rămîne mereu la același nivel ridicat. Iată de ce este necesar să trecem activ și la cercetări științifice fundamentale și să studiem cauzele și mecanismul de apariție al cariei, ale paradontopatiilor și ale anomaliilor dento-maxilare. Aceste cercetări nu vor avea o valoare aplicativă imediată, deoarece rezultatele lor nu vor putea fi introduse deindată în practica curentă. În schimb, cu toate că fenomenele cercetate se vor prezenta la început în mod izolat, la un moment dat, din corelarea datelor adunate, vom putea ajunge la concluzii de sinteză, cu ajutorul cărora vom afla răspunsurile necesare la întrebările de bază „de ce?" și „cum?", de care este legat progresul în știință.

La aceste întrebări nu vom putea însă obține răspunsurile așteptate numai cu o pregătire medicală obișnuită și cu o specializare în stomatologie, deoarece cercetările științifice din domeniul stomatologiei ridică probleme de biologie, biochimie, biofizică, fiziologie, fizioptaologie, histologie, anatomie patologică, discipline care în învățămîntul universitar sînt predate în stadiul preclinic. Este deci necesar ca specialiștii să aprofundeze aceste științe și să coreleze cuceririle lor cu problemele ce se pun în cercetările stomatologice.

Conducerea Facultății de stomatologie din București se preocupă de profilarea cadrelor didactice de la disciplinele preclinice pe problemele stomatologice legate de domeniul acestor discipline. Consider însă că ar fi necesară o facultate cu personal didactic specializat, care să nu mai predea cursuri studenților de la celelalte facultăți de medicină și care să-și concentreze orientarea cercetărilor sale exclusiv către problemele stomatologice. În același scop, se urmărește profilarea disciplinelor preclinice. Cred însă că *nu programele analitice trebuie profilate — sau nu numai ele — ci cadrele didactice care predau aceste discipline*, care să se pasioneze de problemele stomatologice, să cunoască profund specialitatea, să fie cointересate în predarea ei și să contribuie astfel la dezvoltarea științei medicale stomatologice.

Cu excepția anatomiei și microbiologiei, în cadrul facultății din București — unde sînt școlarizați jumătate din viitorii stomatologi — la celelalte discipline preclinice se predau noțiuni avînd un caracter general, fără a se explica și a demonstra studenților unde și cum pot fi folosite aceste noțiuni în cadrul asistenței sau cercetărilor legate de problemele stomatologice. Pentru asigurarea profilării mai rapide a cadrelor didactice care predau disciplinele preclinice respective, propun următoarele:

— facultățile de stomatologie din București și Cluj, sau cel puțin cea din București, să aibă un corp didactic preclinic și bază de desfășurare a muncii didactice și științifice proprii, ocupîndu-se numai de studenții facultății de stomatologie și cu problemele științifice strîns legate de stomatologie;

— sistemul internatului să se creeze și în cadrul disciplinelor preclinice, fiind admiși ca interni și studenți sau absolvenți ai facultăților de stomatologie;

— unul sau doi dintre asistenții disciplinelor preclinice să fie medici stomatologi cu norma întreagă la disciplina respectivă și cu jumătate de normă la clinicile de stomatologie, realizînd astfel legătura necesară între problemele de stomatologie și problemele preclinice.

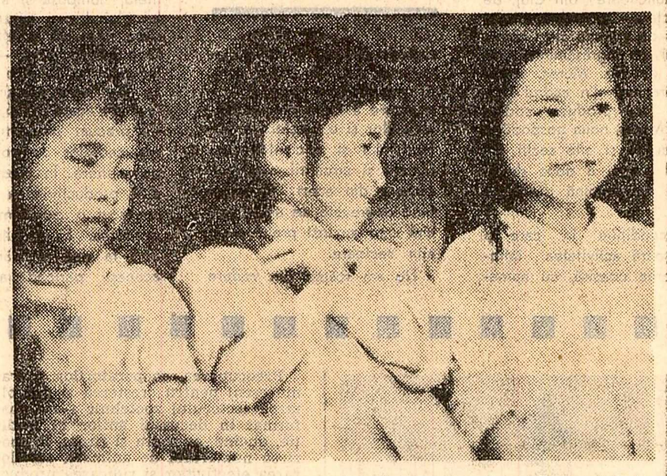

O imagine a copilăriei, din secvențele filmate de cineaștii români în Vietnam

Pe ecrane

Cu aparatul de filmat în Vietnamul eroic

O echipă de cineaști români aduce, în două filme de scurt-metraj, mărturia sa în imagini despre viața și lupta poporului vietnamez, despre riposta hotărîtă și demnă pe care Vietnamul o dă agresorilor imperialiști. Autenticitatea vibrantă a faptului filmat pe viu se comunică celor două documentare, exprimînd preocuparea majoră și activă pe care opinia publică din țara noastră o manifestă față de una dintre cele mai acute probleme ale umanității contemporane. Prin realizarea și sensul lor, aceste emoționante pelicule reflectă din plin sentimentele de solidaritate frățească ale întregului popor român cu cauza dreaptă a Vietnamului eroic.

Primul dintre documentarele create de cineaștii studioului „Al. Sahia" — Hanoiul de la răsărit la asfințit — poartă amprenta încă fierbinte a puternicei impresii pe care cele văzute și trăite au produs-o asupra realizatorilor. Autorii — regizorul Pavel Constantinescu, care semnează și scenariul și care apare și ca autor al imaginii, alături de operatorii George Georgescu și Ion Birsan — se fac purtătorii unui fierbinte mesaj. Filmul are o respirație interioară revelatoare; el înfățișează aspecte inedite din viața atît de diversă și atît de greu încercată a orașului-erou, din zorii unei zile pînă seara; calmul suveran al străzilor inundate de lumina irizată a tropicelor, seninătatea stranie a femeilor care lucrează în subterane, zîmbetul unei florării se îmbină cu zbaterea frenetică a armelor de apărare antiaeriană, cu chipurile neînduplecate ale ostașilor. Trecerile continue de la alarmă la liniște, de la aspectele de viață cele mai comune la crîmpeie crîncene de război măsoară parcă ritmul dramaticei epopei a Vietnamului.

Copilărie furată — a doua peliculă — adună cadre de o paradoxală grație filmate într-o maternitate supusă bombardamentelor americane, cărora le adaugă apoi, într-o oradație elocventă, ilustrări ale copilăriei și tineretii trăite sub spectrul războiului. Filmul afirmă că, de fapt, copilăria nu poate fi furată, ea rămîne mereu și pretutindeni la fel de tulburătoare în inocența ei. Cu atît mai mare e crima de a o mutila. Zîmbetul inefabil și tonic de pe chipurile copiilor, jocurile lor întrerupte de alarmă dar reluate cu vervă neslăbită cînd ea încetează, atribuie filmului un relief emoționant.

Prezenți timp de treizeci de zile în mijlocul unui popor care locuiește la mii de kilometri depărtare, dar a cărui soartă și al cărui crez fac să vibreze și să strige orice conștiință vie, documentariștii români au trăit în acest răstimp alături de muncitorii și ostașii vietnamezi, în fabrici, în spitale, în grădinițe și pe poziții de luptă, pe străzile Hanoiului și în provincie, în vecinătatea unor monumente milenare de artă și civilizație, în subterane și la lumina zilei, în răstimpurile de liniște dintre două alarme, dar adesea și în bătaia schijelor și a gloanțelor. Tulburătorul omagiu pe care ei îl aduc, pe ecran, acestui popor neînfrînt depășește cu mult semnificația unui act de responsabilitate profesională transmițînd publicului nostru un tablou adevărat și impresionant.

Valerian SAVA

DELTA

(Urmare din pag. I)

dintre cele mai frumoase poeme închinate acestui colț de pămînt românesc.

Cîntare epică a milenarei înfruntări a omului cu lumea din jur, meditație asupra acestui univers în care viața și moartea sînt atît de strîns împletite, tristețe a timpului care ne învăluie trecînd, nostalgie a unei trăiri primare și esențiale, bucurie a mișcării, a zborului, a plutirii, pioasă reculegere în fața tăcerii aparente, analiză inteligentă a civilizației care pătrunzînd aici fecundează și este fecundată, delectare în fața formelor pure sau monstruoase pe care natura le elaborează într-o vastă și egală respirație, aventură a cunoașterii și mai ales o lungă și încăpățînată muncă, o riguroasă selecție a ceea ce autorul a învățat să vadă, a reușit să înțeleagă, a trebuit să transmită.

Puțini vor ști, citind această carte, că în spatele fiecărei imagini sînt, fără nici o exagerare, sute de clipe ca acelea pe care le-am descris la începutul acestor rînduri: nesfîrșite tîrîri sub soarele torid, prin groaznica groapă a trestiilor tăiate, în sarabanda țînțarilor și a tăunilor dezlănțuiți, cu kilograme de aparate în spate, spre coloniile secrete ale pelicanilor, cînd fiecare gest greșit, cînd fiecare clipă de atenție pe care ți-o acorzi ție le poate speria tihna și încrederea în citadela pe care și-au ales-o... și trebuie s-o iei de la capăt, mîine sau poimîine... sau la anul viitor.

Puțini vor ști ce înseamnă să surprinzi pe o mare demontată secundele riguroase ale scoaterii unui morun, expresia acelor fețe, ritmul acelor gesturi, eterne și de fiecare dată noi.

Puțini vor ști... dar parcă are vreo însemnătate?

Clipele acelea sînt acum ale noastre (și ale celor care iubim Delta și ale celor care, sînt convins, vor învăța din aceste pagini s-o iubească). Ele ne dau, ca pe o ofrandă, tăcerea apelor și colcăirea infinită și neliniștitoare a vieții nevăzute, petala în explozie filigranată a prostovolului, mîna aceea grea, bună, mare, pricepută care înșiră carmacele pentru sturioni, trunchiul bătrîn în care degetele timpului, ale vîntului și valurilor au ciopliț un bizon bătrîn înaintea năpustirii, stîrcul cenușiu care pare un proiect de Leonardo al unei mașini zburătoare, sau o fosilă încrustată în cer.

Poate meritul cel mai mare al unei opere de artă este să te facă să uiți, să nici nu-ți sugereze măcar toată truda, toată sudoarea, toate înfrîngerile și toate neînțelegerile celorlalți, din care s-a născut.

Ochiul de poet, de vînător, de pescar și de îndrăgostit al lui Dan Grigorescu a știut, dincolo de toate acestea, să rămînă de fiecare dată proaspăt și să transmită bucuria descoperirii cu prima ei intensitate.

Delta, așa cum spunea marele Sadoveanu, este un continent. Care te primește greu: care îți cere să îndeplinești, fără orgolii factice, actul inițierii.

Cartea lui Dan Grigorescu așază la poarta mare a Deltei o cheie de aur.

Și poate și la porțile ascunse ale sufletului nostru.

ASEMENEA MARILOR CITITORI

(Urmare din pag. I)

lui a fost tot atît de hotărîtă și tot atît de eficace. Cu intuiția omului de geniu, Enescu și-a dat seama că dacă literatura și arta noastră plastică cuceriseră ceea ce numim conștiința de sine, muzica abia trebuia să-și ocupe locul în viața spirituală a poporului român. De aceea, prin el și datorită lui, prin întreg curentul de emulație și elevație ce l-a declanșat și l-a susținut cu neobosită ardoare, muzica noastră a trăit adevăratul secol al luminilor. Prin el și datorită lui, muzica a ajuns să-și cucerească în România adevărata demnitate, să fie una din componentele majore, definitorii ale mișcării noastre culturale, să contribuie în mod hotărîtor la statornicirea profilului ei caracteristic. Se vorbește mult și pe drept cuvînt despre turneele pe care acest om, ce era chemat și așteptat pe marile scene ale lumii, le făcea atît de des pînă în cele mai neînsemnate tîrgușoare ale țării. Că aceste turnee nu-i puteau aduce satisfacții materiale e de la sine înțeles, că împrejurările în care se desfășurau erau de cele mai multe ori vitrege și că totul cerea nu numai pasiune și dăruire, dar și adevărate sacrificii nu mai este nevoie să demonstrăm. De aceea, mai de mult l-am comparat cu dascălii ardeleni, care au venit de peste munți purtînd sacul de cărți în spate, așa cum el a străbătut țara cu vioara. Și pe măsură ce mă adîncesc în cercetarea biografiei lui, îmi dau seama că apropierea nu-i deloc hazardată, ci exprimă acea succesiune logică a culturii românești, treptele afirmării și dezvoltării sale. A fost inițiatorul, animatorul și sprijinitorul nemijlocit a nenumărate fapte de cultură (de la premiul de compoziție ce-i purta numele — pînă la cel mai obișnuit cu putință: repararea orgii Ateneului), și cînd ne gîndim la aceste fapte, gîndul ne duce la Eliade și Asachi. A parcurs țara în lung și în lat ca și Eminescu, cel ce căuta floarea literaturii populare, ca și Nicolae Iorga, cel ce răspîndea lumina minții sale geniale. Și dacă fiecare faptă a sa am detalia-o, dacă ne-am opri asupra fiecărui gînd al său, ne-am da seama că omul acesta a avut o intuiție pertectă a direcțiilor către care trebuie să se îndrepte efortul pentru dinamizarea vieții noastre muzicale. Că el nu și-a făcut din aceasta o glorie, că nu însoțea faptele sale de o reclamă publicitară, că atunci cînd era întrebat, căuta chiar să subestimeze rolul său covîrșitor pe acest tărîm, iar cînd dădea soluții — de altfel singurele valabile în acel timp — niciodată nu se așeza pe sine înainte, este iarăși adevărat și iarăși pilduitor pentru modestia sa. Cînd în noiembrie 1927 îi spunea cîteva gînduri despre organizarea vieții noastre muzicale lui Petru Comarnescu, îl ruga, la sfîrșit, pe autorul interviului: „Să nu faceți prea mult caz de ceea ce v-am spus".

Dacă istoria artei noastre muzicale se împarte în două mari perioade: înainte de apariția lui Enescu și după debutul său aceeași afirmație se poate face și despre istoria vieții noastre muzicale. O dată cu el am înțeles altfel și valoarea muzicii și a muzicianului, o dată cu el un întreg sistem de valori s-a permat, o dată cu el am intrat pe orbita une vieți artistice de nivel european. Dar dacă am restringe numai la această semnificație activitatea lui încă ar fi prea puțin. Deoarece, prin puterea de iradiere a geniului său, Enescu și-a răstrînt sfera de influență asupra întregi noastre vieți spirituale, fiind *timp de mai multe decenii un ambasador al frumosului*. Cel ce întruchipa, în mod integral, această idee: de la ființa lui pînă la arta sa componistică și interpretativă, a fost unul dintre cei ce n-au conceput altfel sensul existenței noastre decît în ambianța frumosului și a făcut tot ce era cu putință ca oamenii să aibă această revelație. Cum spunea în 1931 Mihail Sadoveanu, cu prilejul împlinirii a cincizeci de ani de viață ai lui Enescu: „Am impresia că artiștii mari, ca cel pe care îl sărbătorim, ne pot da dreptul să credem că viața nu-i totuși o zădărnicie, nici o manifestare bestială, nici un element de turmă". Omul pe care îl îngrijora acea „nevoie de cheltuire brutală a forței și o neglijare a părții morale, a bunătății și a inteligenței din om" — așa cum îi mărturisea lui Ion Biberi — pe care îl nemulțumea „lipsa de ideal", nu s-a claustrat ca un mizantrop. Dimpotrivă, cu o imensă putere de dăruire a fost un adept activ al celor mai nobile idei ale omenirii. Dacă declarațiile nu i-au plăcut, dacă atunci cînd și-a povestit viața, a făcut-o iarăși ca pe o datorie și nu cu emtază, nu-i mai puțin adevărat că ori de cîte ori a vorbit, cuvîntul lui a cuprins numai îndemnuri de o mare și desăvîrșită ținută spirituală, că a fost un partizan al ideii de progres, de înțelegere între oameni, de pace pe care o considera climatul indispensabil unei fecunde creații artistice.

A fost al nostru și al țării sale nu numai în clipele ei senine, dar și în zilele de restriște, înnegurate de furtuna primului război mondial. L-am privit în fotografiile din acea vreme, alături de răniții spitalelor de care nu s-a despărțit ani de zile, și privirea sa calmă și senină mi se părea că venea ca un mesaj de pace într-o lume adînc încercată de rănile războiului. Așa cum spunea Nicolae Iorga în articolul „Cei ce ne-au revenit" din „Neamul românesc" (3 noiembrie 1917), vorbind despre George Enescu și Marioara Ventura: „Pe amîndoi i-am văzut și la București și aici împărțind ei, privilegiații artei, nevoile și lipsurile celui din urmă dintre fiii acestei țări". A fost alături de Ion Cantacuzino, de Alexandru Vlahuță, de Delavrancea, unul dintre aceia care au avut încredere în marea biruință și prin fapta lor au pregătit-o. A fost mereu al nostru. Și atunci cînd a vorbit despre țara sa, despre oamenii țării sale și despre arta țării sale, cuvintele i-au fost totdeauna îmbrăcate în vălul unei emoții vibrante. A trăit mereu cu nostalgia țării, cu conștiința că trebuie să o slujească așa cum au slujit-o strămoșii săi: fără să-și precupețească nici o clipă, fără să ceară laude și răsplată. Din acest punct de vedere, era un adevărat om al pămîntului, urmașul plugarilor, al oamenilor sobri și cumpătați, al oamenilor ce își aflau răsplata în muncă.

De cîte ori încerc să cuprind viața lui mi se pare că în ființa copilului minune, pornit la drum din Moldova lui Ștefan, aflăm cele mai alese însușiri spirituale ale intelectualului român. Spre el și spre ele privim ori de cîte ori vrem să înțelegem rosturile și datoriile noastre.

Cu privire la vizita delegației Partidului Socialist Unit din Islanda în Republica Socialistă România

La invitația Comitetului Central al Partidului Comunist Român, o delegație a Partidului Socialist Unit din Islanda, condusă de tovarășul Kjartan Olafsson, secretarul Comitetului Central al partidului, a făcut o vizită în Republica Socialistă România, în perioada 21 august — 2 septembrie a.c.

Din delegație au mai făcut parte tovarășii Haraldur Steinthorsson, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.S.U.I., Bodvar Petersson, membru al C.C. al P.S.U.I., și Hjalti Kristgeirsson, șef de departament la Oficiul de statistică al Islandei.

Delegația P.S.U. din Islanda a vizitat întreprinderi industriale, unități socialiste din agricultură, s-a întîlnit cu oameni ai muncii, cu activiști ai Partidului Comunist Român și ai organizațiilor de masă.

În zilele de 1 și 2 septembrie, delegația a fost primită de tovarășii Alexandru Drăghici, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., și Mihai Dalea, secretar al C.C. al P.C.R.

Au participat tovarășii Aldea Militaru și Ion Iliescu, șefi de secție la C.C. al P.C.R., Ștefan Andrei, prim-adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R.

În cadrul convorbirilor, desfășurate într-o atmosferă caldă, tovărășească, părțile au împărtășit reciproc din experiența celor două partide, au relevat preocupările lor actuale și au făcut un schimb de păreri în probleme privind situația internațională, mișcarea comunistă și muncitorească mondială, dezvoltarea în continuare a relațiilor frățești, de stimă și respect reciproc statornicite între Partidul Comunist Român și Partidul Socialist Unit din Islanda.

Primire la Comitetul Central al Partidului Comunist Român

În ziua de 2 septembrie, tovarășul Mihai Dalea, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a primit pe tovarășii Yoshikazu Ibaraki, membru supleant al Secretariatului Comitetului Central al Partidului Comunist din Japonia, și Takeo Harigai, membru al C.C. al P.C. din Japonia, care, la invitația C.C. al P.C.R., și-au petrecut concediul de odihnă în țara noastră.

Întrevederea s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, tovărășească.

Încheierea lucrărilor celui de-al X-lea Congres internațional al lingviștilor

În cursul dimineții de sîmbătă, după ședințele în secții de specialitate, prof. Olga Akhmanova, de la Universitatea din Moscova, a prezentat în ședință plenară raportul cu tema „Lingvistica și metoda comparativă". Ultima ședință plenară, care a avut loc după-amiază, a fost consacrată dezbaterii raportului „Probleme actuale ale lingvisticii aplicate" — prezentat de prof. Hood Roberts de la Centrul de lingvistică aplicată din Washington.

După discuții pe marginea rapoartelor a avut loc ședința de închidere a congresului. Acad. Alexandru Rosetti, secretarul general al comitetului de organizare, a prezentat raportul asupra lucrărilor celui de-al X-lea Congres internațional al lingviștilor. Vorbitorul a făcut o succintă trecere în revistă a problemelor dezbătute și a noutăților pe care le-a scos în evidență congresul și a subliniat direcțiile principale ale cercetării în lingvistică, relevate în confruntările din timpul acestei reuniuni.

Din partea Comitetului internațional permanent al lingviștilor a vorbit prof. Einar Haugen, președintele C.I.P.L.

Nu avem cuvinte potrivite spre a vă mulțumi pentru timpul pe care l-ați sacrificat muncind pentru acest congres, pentru grija și atenția pe care ați acordat-o satisfacției noastre personale și profesionale — a spus printre altele vorbitorul, adresîndu-se gazdelor. Am văzut monumentele vii ale trecutului dv. și largile investiții pe care le faceți în viitor. Am văzut poporul dv. atît la muncă cît și la joc; ne-am bucurat de larga dv. ospitalitate și generozitate.

În continuare, președintele C.I.P.L. a spus: Am vrea să rugăm comitetul să transmită Excelenței Sale președintelui Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, recunoștința noastră pentru participarea d-sale la sesiunea de deschidere și pentru frumoasele cuvinte adresate congresului nostru.

Relevînd sprijinul larg acordat congresului de guvernul Republicii Socialiste România, vorbitorul a subliniat că aceasta dovedește cu prisosință rolul pe care oamenii de știință români îl ocupă în viața națională a țării. În încheiere, el a subliniat importanța reuniunii lingviștilor de la București, contribuția acesteia la dezvoltarea înțelegerii între popoarele lumii.

Cuvîntul de închidere a fost rostit de acad. Iorgu Iordan, președintele comitetului de organizare a congresului.

Am fost aici împreună — a spus printre altele vorbitorul — timp de o săptămînă, circa 1 500 de oameni, din 56 de țări ale tuturor continentelor lumii. Fiecare dintre noi posedă anumite trăsături caracteristice, unele de ordin strict individual, altele datorită condițiilor specifice de viață ale țării lor de origine. Cu toate acestea aici, la congres, ne-am simțit, așa cum se spune în limba română, semeni, ființe asemănătoare unele cu altele, indiferent de locul unde ne-am născut și de condițiile în care trăim. Pe acest element comun, cel mai important dintre toate, se dezvoltă nu numai știința, literatura, arta, ci și relațiile dintre indivizi și de dorit ar fi să se întemeieze și cele dintre popoare și state. Începuturi în acest sens se pot constata, în ciuda aparențelor, în ultima vreme. Trebuie să credem că ele se vor amplifica și vor duce, nu prea tîrziu, la ceea ce dorim cu toții: pace și înțelegere.

(Agerpres)

Cronica zilei

Sîmbătă la amiază, Holger Berner, secretar de stat în Ministerul Federal al Comunicațiilor al R.F. a Germaniei, care se află în țara noastră cu prilejul primei curse regulate a companiei „Deutsche Lufthansa", a făcut o vizită la Ministerul Transporturilor Auto, Navale și Aeriene, unde a fost primit de Nicolae Stere, adjunct al ministrului. În cadrul întrevederii, care a decurs într-o atmosferă cordială, a avut loc un schimb de păreri privind dezvoltarea colaborării în domeniul transporturilor aeriene dintre cele două țări. S-a subliniat existența unor posibilități favorabile intensificării transporturilor aeriene de pasageri și mărfuri dintre România și R.F. a Germaniei, precum și colaborării în domeniul deservirii pe aeroporturi.

(Agerpres)

Plecarea delegației conduse de ministrul agriculturii al R. P. Bulgaria

Delegația de specialiști bulgari, condusă de Nikola Palagacev, ministrul agriculturii al R. P. Bulgaria, care a făcut o vizită în țara noastră, a părăsit sîmbătă Capitala, îndreptîndu-se spre patrie.

La plecare, delegația a fost condusă de Nicolae Giosan, președintele Consiliului Superior al Agriculturii, de specialiști din C.S.A.

Înainte de plecare, conducătorul delegației a avut o convorbire cu redactorul Agerpres C. Zlăvog, căruia i-a spus printre altele: Schimbul de experiență făcut cu prilejul vizitei în România este o continuare a colaborării specialiștilor din agricultură din cele două țări și el ne-a dat posibilitatea încă o dată să cunoaștem mai îndeaproape realizările și preocupările specialiștilor români, să folosim reciproc experiența bună în scopul sporirii producției agricole. O impresie deosebită ne-au făcut Combinatul agroalimentar „30 Decembrie", Combinatul de creștere a păsărilor de la Crevedia, cel de creștere și îngrășare a porcilor de la Călărași, serele de la Ploiești. Sînt unități organizate în concordanță cu cerințele agriculturii moderne.

vremea

Ieri în țară: Vremea s-a menținut frumoasă, cu cerul variabil, mai mult senin. Unele înnorări s-au produs în Banat, Transilvania și regiunea de munte, unde izolat, în cursul după-amiezii, s-au semnalat averse de ploaie, însoțite de descărcări electrice. Vîntul a suflat în general slab. Temperatura aerului la ora 14 oscila între 19 grade la Petroșeni și 30 de grade la Băilești. **În București:** Vremea a fost în general frumoasă, cu cerul variabil, mai mult senin. Vîntul a suflat în general slab. Temperatura maximă a fost de 28 de grade.

Timpul probabil pentru zilele de 4, 5 și 6 septembrie. În țară: Vreme în general frumoasă, exceptînd nordul țării, unde va fi ușor instabilă. Cerul va fi schimbător. Vor cădea ploi de scurtă durată în Transilvania și nordul Moldovei. Vînt slab pînă la potrivit, predominînd din sectorul vestic. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 8 și 18 grade, iar maximele între 20 și 30 de grade. **În București:** Vreme în general frumoasă, cu cerul variabil. Vînt slab. Temperatura în creștere ușoară.

Mitinguri de prietenie cu poporul vietnamez

Membrii cooperativei agricole de producție „Prietenia româno-vietnameză" din comuna Gîngiova, regiunea Oltenia, au luat parte sîmbătă după-amiază la un miting de prietenie cu poporul vietnamez, organizat cu prilejul zilei naționale a R. D. Vietnam.

Alexandru Dobre, președintele cooperativei agricole de producție, după ce a vorbit despre munca și lupta poporului vietnamez, a spus: Cerem, alături de întregul popor, încetarea imediată și necondiționată a bombardamentelor S.U.A. asupra R. D. Vietnam, oprirea agresiunii. Rezolvarea problemei vietnameze trebuie lăsată în seama poporului vietnamez, fără vreun amestec dinafară. Aceasta este o condiție indispensabilă pentru lichidarea focarului de încordare din această parte a lumii.

Susținem poziția partidului și statului nostru în problema vietnameză, poziție care se bucură de adeziunea deplină a poporului român, a celor mai largi cercuri ale opiniei publice. În numele membrilor cooperativei agricole de producție din Gîngiova, înfrățită cu cooperativa de producție din Moc-Bac, R. D. Vietnam, transmitem poporului țării frățești, de ziua marii sărbători, un fierbinte salut și îi urăm înfăptuirea deplină a țelurilor sale naționale — independența, suveranitatea, unitatea și integritatea teritorială a patriei sale.

Luînd cuvîntul în continuare, Hoang Tu, ambasadorul R. D. Vietnam la București, a spus între altele: Atît timp cît războiul agresiv imperialist va continua, poporul nostru este hotărît să lupte ca un singur om pentru cucerirea independenței și libertății. Poporul frate român ne-a acordat tot sprijinul susținut prețios și eficace, material, moral, politic și diplomatic în lupta noastră îndelungată și grea. Acordul privind ajutorul economic și material nerambursabil încheiat recent constituie una din expresiile strălucite ale solidarității și ale internaționalismului proletar care leagă țările noastre, țările socialiste între ele. Exprimăm încă o dată mulțumirile noastre sincere poporului, partidului și guvernului român, pentru sprijinul lor frățesc.

★

La adunarea prilejuită de sărbătoarea națională a R. D. Vietnam, care a avut loc sîmbătă la Iași, alături de muncitori, studenți, elevi din localitate au luat parte și tineri vietnamezi care studiază în acest centru universitar, precum și reprezentanți ai ambasadei R. D. Vietnam la București.

Luînd cuvîntul, Emil Uncheșel, președintele Comitetului Uniunii asociațiilor studențești Iași, și studentul Ștefan Ciobanu, de la Facultatea de istorie-filozofie a Universității „Al. I. Cuza", au dat glas sentimentelor de solidaritate ale poporului nostru cu lupta dreaptă a poporului vietnamez.

În cuvîntul său, Le Thanh Viet, student la Facultatea de electrotehnică a Politehnicii din Iași, a exprimat mulțumiri poporului român pentru ajutorul material, moral și politic pe care îl acordă poporului vietnamez în munca și lupta sa.

★

Tineri din întreprinderile și instituțiile bucureștene, elevi și studenți români, precum și studenți vietnamezi și din alte țări care învață în România au luat parte sîmbătă seara la o adunare consacrată celei de-a 22-a aniversări a proclamării R. D. Vietnam, care a avut loc la Casa de cultură a studenților din Capitală.

Despre semnificația acestui eveniment în viața poporului vietnamez au vorbit Iuliu Vereș, secretar al Consiliului U.A.S.R., și Do Huu Quoc, din partea Asociației studenților vietnamezi care învață în țara noastră.

(Agerpres)

PROGRAMUL POLITIC ADOPTAT DE CONGRESUL EXTRAORDINAR AL F.N.E. DIN VIETNAMUL DE SUD

HANOI 2 (Agerpres). — Agenția V.N.A. anunță că, la jumătatea lunii august, într-una din regiunile eliberate din Vietnamul de sud, a avut loc Congresul extraordinar al Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud. La lucrări au participat toți membrii Comitetului Central al F.N.E., reprezentanți ai partidelor politice, organizațiilor de masă, diferitelor grupări religioase, ai comandamentului forțelor armate ale F.N.E. Congresul a examinat și adoptat programul politic al Frontului Național de Eliberare prezentat de Huynh Tan Phat, vicepreședinte al Prezidiului și secretar al Comitetului Central al F.N.E.

Sub conducerea F.N.E., arată programul, poporul sud-vietnamez a obținut victorii de prestigiu împotriva intervenției americane, dovedind că el a devenit singurul reprezentant al eroicului popor sud-vietnamez. „Independența, suveranitatea, unitatea și integritatea teritorială a Vietnamului au fost recunoscute de către conferința de la Geneva din 1954, însă imperialiștii americani au sabotat acordurile de la Geneva, au instalat în Vietnamul de sud un regim marionetă și au încercat să transforme partea de sud a Vietnamului într-o colonie și o bază militară, urmărind să prelungească împărțirea țării noastre, să cucerească întregul Vietnam, astfel încît să-și impună dominația în întreaga Indochină și în Asia de sud-est". În program se arată că sarcinile și obiectivele poporului vietnamez în lupta pentru salvarea națională sînt în prezent unirea întregului popor, înfrîngerea hotărîtă a agresiunii imperialiste, răsturnarea administrației marionetă, crearea unei noi administrații pe baza unei largi coaliții democratice naționale, constituirea unui Vietnam de sud independent, democratic, pașnic, neutru și prosper și orientarea spre reunificarea pașnică a patriei.

Frontul Național de Eliberare se pronunță consecvent pentru „unirea tuturor păturilor și claselor sociale, partidelor și organizațiilor politice, comunităților religioase, personalităților patriotice și tuturor forțelor patriotice și progresiste, indiferent de tendințele lor politice în lupta împotriva imperialiștilor americani și lacheilor lor, pentru a restabili drepturile naționale sacre ale poporului vietnamez și pentru a reconstrui țara".

Programul reafirmă hotărîrea F.N.E. de a lupta pentru înfăptuirea planului său politic pînă la victoria finală asupra agresorilor.

SPORT

„Mondialele" de lupte greco-romane

Astăzi îi vom cunoaște pe noii campioni

Cum era de așteptat, întrecerile de ieri au fost mult mai atractive pentru cei ce le-au urmărit — din tribune sau pe ecranele televizoarelor — și mult mai... dificile pentru luptători. Trialurile succesive în drumul spre finalele de astăzi au adus față în față concurenți de valori din ce în ce mai apropiate, de unde și creșterea spectaculozității în majoritatea întîlnirilor.

Ora tîrzie la care s-a încheiat programul de sîmbătă nu-mi permite să redau pe larg impresiile, așa încît mă limitez doar la cîteva aprecieri generale. Cele mai interesante dispute de ieri au avut loc la categoriile 57, 63 și 97 kg. În compania unor adversari deosebit de redutabili — ca japonezul Hanahara, maghiarul Varga, vest-germanul Stange, sovieticul Kazakov, turcul Besergil — tînărul Ion Baciu (cat. 57 kg) a făcut o figură frumoasă, ajungînd în faza finală cu cele mai puține puncte de penalizare. Șansele lui la obținerea medaliei de aur sînt cu atît mai mari, cu cît principalul său adversar, Varga, are o penalizare dublă. Firește, nu simplul avans ce-l deține la ora actuală îi poate asigura lui Baciu un succes de răsunet; am dori ca astăzi să-l vedem decis să lupte cu tot talentul și cu toate forțele de care știu că este capabil. La „aur" pot aspira, de asemenea, Simion Popescu (63 kg), Nicolae Martinescu, (97 kg) și Cornel Turturea (57 kg), favorizați și ei de punctajul acumulat pînă acum. Simion Popescu, datorită mai ales cunoscutei lui combativități, a realizat ieri un veritabil „tur de forță": l-a învins prin descalificare pe bulgarul Galincev și, în cel mai așteptat meci, a terminat la egalitate cu sovieticul Rorua, deținătorul titlului mondial.

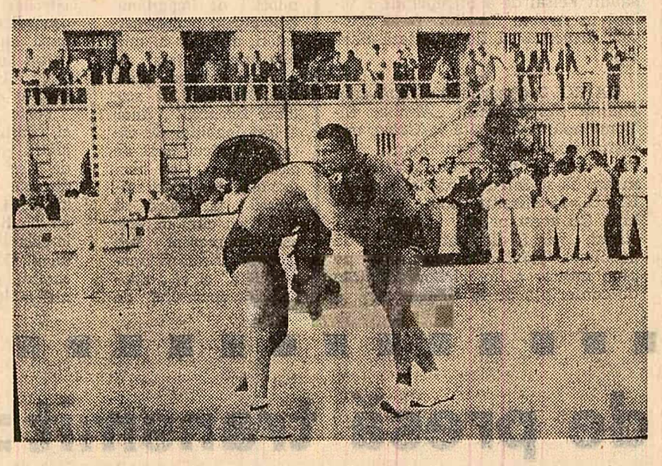

Nicolae Martinescu (dreapta) într-unul din meciurile susținute ieri, cu Omer Topuz (Turcia)

Foto: S. Cristian

Deschise oricărui rezultat sînt aproape toate finalele de astăzi, căci din cîte am putut să-mi dau seama pretendenții la medalii sînt la fel de valoroși. Aș îndrăzni să spun că nici la categoria grea nu-i pe cîtuiță soarta titlului: Kozma are avantajul greutății asupra lui Roscin, dar cunoscîndu-l pe Roscin, care a fost campion în 1963, nu consider că-i de-ajuns pentru a rămîne mai departe campion. Unul dintre campionii mondiali ai ediției 1967 este cunoscut, totuși, înaintea reuniunii finale: Viktor Igumenov (U.R.S.S.), ai cărui adversari au depășit numărul punctelor de penalizare admise.

La categoria 70 kg, în cadrul căreia acum cîțiva ani am avut suprema satisfacție, șansele la medalia de aur sînt de partea iugoslavului Horvat și a finlandezului Tapio. Îmi pare rău că Ion Enache a pierdut ocazia de a candida, eventual, și el la titlu. Îi cunosc calitățile și i le apreciez. Din păcate, sîmbătă în meciul cu Steer (Ungaria) a pierdut la puncte. Decizia mi se pare greșită; arbitrul de saltea n-a ținut cont că, după un „tur de cap" executat de maghiar, Enache a ripostat identic chiar în continuarea acțiunii respective. Remarc că, apoi, în partida cu vest-germanul Schmidt, Enache a făcut dovada unui moral ridicat și a cîștigat prin tuș.

Valeriu BULARCA
maestru emerit al sportului, fost campion mondial

În cîteva rînduri

LA BRATISLAVA, ÎN SEMIFINALELE CAMPIONATELOR INTERNAȚIONALE DE TENIS ALE CEHOSLOVACIEI, Ion Țiriac l-a învins cu 6—2, 6—2 pe cehoslovacul Medonos. Țiriac îl va întîlni în finală pe Kodes (Cehoslovacia), care în semifinale l-a eliminat pe compatriotul său Goleczek cu 6—1, 6—3. În proba de dublu, Ion Țiriac și Ilie Năstase au întîlnit cuplul cehoslovac Vrba-Hutjka, pe care l-au întrecut cu 6—0, 6—0.

MECIUL REVANȘĂ DINTRE REPREZENTATIVELE MASCULINE DE BASCHET ALE IZRAELULUI ȘI GRECIEI, desfășurat la Tel Aviv, a revenit baschetbaliștilor greci cu scorul de 83—71 (41—36). În primul meci victoria revenise gazdelor cu 77—68 (40—36).

ÎN RUNDA A 7-A A TURNEULUI DE ȘAH DE LA HAVANA, finlandezul Vesterinen a obținut o surprinzătoare victorie asupra fostului lider al clasamentului, marele maestru sovietic Lev Polugaevski. Larsen l-a învins pe Garcia și a trecut pe primul loc cu 5,5 puncte. Alte rezultate: Taimanov-Rossetto 1—0; Donner-Schmid 1—0; Barcza-Hennings remiză; O'Kelly-Bednarski remiză. Partidele Smislov-Letelier și Jimenez-Rodriguez s-au întrerupt.

ÎN COMPETIȚIA DE POLO PE APĂ „CUPA TINERELOR SPERANȚE OLIMPICE" care se desfășoară la Havana, echipa de juniori a României a terminat la egalitate cu echipa similară a Bulgariei: 5—5. De menționat că jucătorii români au ratat, consecutiv, cinci lovituri de pedeapsă!

Pe Stadionul Republicii

TURNEU INTERNAȚIONAL DE BOX

Stadionul Republicii găzduiește astăzi, de la ora 10, prima reuniune a turneului internațional de box la care participă echipele ȚSKA Moscova, Dukla Praga, Honved Budapesta, Vorwärts Berlin, sel. militară a R.P.D. Coreene și Steaua București. Formația bucureșteană are următoarea alcătuire: **Ciucă, Gruiescu** (muscă), **Pometcu** (cocoș), **Gorea, Simion** (pană), **Tudose** (semiușoară), **Silberman** (ușoară), **Stumpf** (mijlocie-mică), **Chivăr** (mijlocie) și **Iancu** (semigrea). Campionul european **N. Gîju, accidentat, nu participă la competiție.** Organizatorii au anunțat că elevii și copiii vor avea intrarea gratuită la toate reuniunile.

CAMPIONATE, COMPETIȚII

LUPTE: la patinoarul artificial „23 August" se desfășoară, începînd de la ora **10, reuniunea finală, festivitatea de premiere și închidere a Campionatelor mondiale de lupte greco-romane.**

FOTBAL: în cadrul etapei a treia a campionatului național A, pe stadionul „23 August" este programat cuplajul **Steaua — Rapid, Progresul — Dinamo București**; primul meci începe la ora 14,30.

NATAȚIE: **„Concursul speranțelor olimpice"**, la care iau parte tineri și tinere sub 16 ani din U.R.S.S., R.D. Germană, Bulgaria, Polonia, Ungaria și România, se desfășoară astfel: la bazinul Dinamo — probele de înot, orele 9 și 18,30; la Ștrandul tineretului — probele de sărituri, orele 11 și 16,30.

RUGBI: pe terenul din „Parcul copilului", începînd de la ora 9, au loc meciurile **Steaua — Rapid** și **Grivița roșie — Progresul** contînd pentru returul campionatului național.

HANDBAL: meciuri din cadrul primei etape a campionatelor republicane: **Confecția București — Constructorul Timișoara** și **Universitatea București — Rulmentul Brașov** (feminin) — pe Stadionul tineretului, începînd de la ora 10; **Rapid — Progresul București** (feminin) și **Steaua — Dinamo Brașov** (masculin) pe terenul Giulești, de la ora 16,15.

Leipzig — Tîrgul de toamnă 1967

W. HAUFE
Șef a.i. al Secției politico-comerciale a ambasadei R.D.G.

Expozanți și vizitatori din aproape toate țările Europei și din numeroase state de peste mări sînt așteptați în metropola comercială Leipzig la Tîrgul de toamnă din anul acesta, care va avea loc între 3—10 septembrie 1967. Ca mare tîrg universal de bunuri de consum acesta oferă din nou posibilități pentru realizarea de contacte, adîncirea relațiilor comerciale și încheierea de tranzacții. Peste 6 500 de expozanți din cel puțin 55 de țări vor ocupa o suprafață de expunere de circa 133 000 mp; sînt așteptați circa 200 000 de cumpărători și vizitatori.

În ce privește mărimea suprafeței de expunere, numărul expozanților din străinătate și activitatea de afaceri, Tîrgul de la Leipzig este unul din cele mai importante tîrguri internaționale. El exercită o însemnată funcție de intermediar, loc de contacte și informații în comerțul internațional și, în special, în comerțul Est-Vest, aducînd astfel o contribuție constructivă la asigurarea coexistenței pașnice între state cu orînduiri sociale diferite. Aceasta corespunde țelului politicii externe a Republicii Democrate Germane, care urmărește asigurarea celor mai favorabile condiții externe pentru desăvîrșirea socialismului în R.D.G., ținîndu-se astfel seamă, în modul cel mai bun, de legile dezvoltării din epoca noastră și de interesele tuturor popoarelor.

Ca și pînă acum, Republica Democrată Germană acordă colaborării economice cu țările socialiste frățești o însemnătate primordială. În legătură cu aceasta, apreciem în mod pozitiv rezultatele relațiilor economice, care se lărgesc mereu, între Republica Socialistă România și Republica Democrată Germană.

Tîrgul de toamnă de la Leipzig va oferi organelor de comerț exterior din țările noastre largi posibilități de a încheia numeroase contracte de export și import, iar specialiștilor — de a studia programele de producție și ofertele partenerilor în domeniul industriei ușoare și de bunuri de consum și de a găsi căi noi pentru lărgirea schimbului de mărfuri, în special a importului R. D. Germane din Republica Socialistă România, precum și a cooperării.

Participarea Republicii Socialiste România la Tîrgul de toamnă de la Leipzig 1967 se concentrează în 4 standuri specializate în bunuri de consum. În afară de aceasta, întreprinderile românești de comerț exterior oferă articole tehnice de uz casnic, precum și produse ale editurilor.

Un deosebit punct de atracție îl va constitui expoziția de ansamblu a Uniunii Sovietice, aflată sub semnul aniversării a 50 de ani de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie. U.R.S.S. prezintă pe o suprafață de circa 1 600 mp exponate din toate ramurile industriei sovietice de bunuri de consum. R. S. Cehoslovacă, R. P. Polonă, R. P. Ungară și R. P. Bulgaria participă din nou la Tîrgul de toamnă de la Leipzig 1967 cu standuri specializate, respectiv cu expoziții de ansamblu.

Vor participa expozanți din circa 20 de țări în curs de dezvoltare, în scopul de a folosi posibilitățile comerciale avantajoase oferite de Tîrgul de la Leipzig pentru dezvoltarea economiilor lor naționale. La Leipzig vor veni expozanți din cel puțin 26 de state industriale capitaliste. Printre ele se numără Franța, Austria, Olanda, Marea Britanie și Suedia; vor fi prezente din nou firme cunoscute din Italia, Danemarca, Belgia, Finlanda, Cipru, Turcia, Japonia și S.U.A.

Oferta R.D.G. la apropiatul Tîrg de toamnă de la Leipzig va fi prezentată de circa 3 500 de expozanți pe o suprafață de expunere de peste 100 000 mp. Industria din R.D.G., reprezentată în toate cele 30 de ramuri ale tîrgului internațional de bunuri de consum, își va oferi produsele în cele mai cunoscute case ale tîrgului din centrul orașului Leipzig, mai ales pe grupe de produse, pentru a facilita condiții bune de comparație cu produsele altor țări. Vor fi prezentate, de pildă, cele mai bune produse ale industriei de confecții și îmbrăcăminte.

În programul de expunere al R.D.G. se acordă o deosebită importanță produselor textile și de îmbrăcăminte, aparatelor electrice, jucăriilor, instrumentelor muzicale, produselor chimice, produselor farmaceutice și cosmetice, celor din porțelan și sticlă, mobilei, precum și tipăriturilor și produselor din hîrtie.

În ramura produselor din fier, tablă și metal se prezintă peste 50 de articole noi și articole îmbunătățite. Într-o bucătărie model, utilată după criteriile cele mai moderne, se prezintă diferite obiecte de uz casnic care se bucură deja, atît în țară cît și în străinătate, de o înaltă apreciere. Din sortimentul tîrgului nu vor lipsi nici aparate de radio și televiziune. Industria constructoare de mașini pentru prelucrarea datelor și de mașini de birou prezintă în casa de expunere Bugra o largă gamă de exponate.

La Leipzig pot fi găsite birouri de contractare și discuții ale tuturor ramurilor industriale din R.D.G., ale întreprinderilor de comerț exterior, ale industriei constructoare de mașini și automobile, de instalații ale industriei electronice și electrotehnice, chimiei și metalurgiei, precum și ale marilor producători de bunuri de investiții din zece țări.

Marea ofertă de la Tîrgul de toamnă de la Leipzig 1967 subliniază faptul că țara organizatoare — Republica Democrată Germană — este ea însăși un stat industrial cu o producție considerabilă și un important partener de schimburi economice și comerciale. La Tîrgul de toamnă de la Leipzig 1967 se va evidenția în mod grăitor potențialul economic, precum și succesele primului stat german al muncitorilor și țăranilor — Republica Democrată Germană — succese obținute de oamenii muncii în înfăptuirea programului socialismului.

Urăm tuturor prietenilor noștri români — reprezentanți ai întreprinderilor de comerț exterior, oameni de știință, ingineri și tehnicieni — care pleacă la Tîrgul de toamnă de la Leipzig succes în tranzacții și o ședere plăcută în orașul-gazdă.

viaţa internaţională

ÎN APĂRAREA DEMOCRAŢILOR GRECI

ROMA 2 (Agerpres). — În apărarea vieţii democraţilor greci arestaţi, printre care cunoscutul compozitor Mikis Theodorakis, a avut loc joi seara la Roma o demonstraţie de solidaritate la care au participat tineri de diferite tendinţe politice. Împreună cu ei au demonstrat studenţi şi intelectuali greci, rude ale antifaciştilor aflaţi în închisori. Au fost declamate versuri ale poetului Iannis Ritsos, întemniţat în insula Leros, însoţite de lucrări muzicale din creaţia lui Theodorakis.

La Milano, organizaţiile locale ale P.C.I., P.S.U., Partidului Democrat Creştin, P.S.I.U.P. şi Partidului Republican au protestat în comun într-o declaraţie împotriva proceselor intentate oamenilor politici şi de cultură greci, împotriva arestării muncitorilor şi altor cetăţeni.

★

STOCKHOLM 2 (Agerpres). — Două organizaţii din Suedia „Comitetul suedez pentru democraţie în Grecia" şi „Amnistie internaţională" au adresat vineri o telegramă primului ministru al Greciei, Kollias, în care protestează împotriva tratamentului aplicat compozitorului şi deputatului grec Mikis Theodorakis, a cărui arestare a fost anunţată recent din Atena. Telegrama este semnată de parlamentari, printre care Ola Ullsten, membru al delegaţiei parlamentare suedeze, care a vizitat recent Grecia, de scriitori, compozitori şi artişti.

★

PARIS 2 (Agerpres). — Asociaţia internaţională a juriştilor democraţi a dat publicităţii la Paris o declaraţie în care îşi exprimă îngrijorarea pentru soarta deţinuţilor politici din Grecia.

Pregătiri în vederea conferinţei O. U. A.

KINSHASA 2 (Agerpres). — Postul de radio Kinshasa a anunţat vineri că 22 de şefi de state vor lua parte la lucrările Conferinţei africane la nivel înalt ce urmează să se deschidă în capitala congoleză la 11 septembrie. Alţi 15 şefi de state vor fi reprezentaţi de diferite personalităţi din ţările lor. O singură ţară africană, Malawi, a făcut cunoscut că nu va lua parte la conferinţă.

Citînd surse din Kinshasa, agenţia France Presse menţionează că pe ordinea de zi figurează probleme privind bugetul O.U.A., stabilirea unui sediu permanent, activitatea generală a organizaţiei etc. Agenda definitivă a reuniunii va fi stabilită abia la conferinţa preliminară a miniştrilor de externe, ce se deschide la 4 septembrie.

★

KINSHASA 2 (Agerpres). — Preşedintele Mobutu a inaugurat sîmbătă „oraşul O.U.A.", amenajat special, în capitala congoleză, pentru a-i adăposti pe şefii de stat africani participanţi la Conferinţa O.U.A. la nivel înalt ce urmează să se deschidă la 11 septembrie.

★

NEW YORK 2 (Agerpres). — Secretarul general al O.N.U., U Thant, a informat pe însărcinatul cu afaceri congolez, Jean Karl Nguza, că la 8 septembrie va pleca spre Congo (Kinshasa) pentru a participa la conferinţa la nivel înalt a ţărilor membre ale O.U.A.

14 milioane şomeri în Indonezia

DJAKARTA. — În Indonezia există între 12 şi 14 milioane şomeri, şi totul arată că numărul lor va continua să crească, a declarat, potrivit relatării Agenţiei France Presse, generalul Chaerul Basir, secretar general al Departamentului mîinii de lucru. Populaţia ţării este de 110 milioane, iar ritmul ei de creştere este de 2,3—2,8 la sută pe an, a precizat el.

„O iluzie a acţiunii"

Ecouri la remanierea guvernului britanic

Recenta remaniere a guvernului britanic nu a găsit o presă favorabilă nici în Anglia, nici în alte ţări ale Europei occidentale. Se apreciază că, preluînd personal conducerea Ministerului Economiei, premierul britanic a admis implicit existenţa unei situaţii serioase care nu mai poate fi explicată numai prin moştenirea lăsată de conservatori.

„Times" consideră că adevărata problemă a lui Wilson constă în esenţă în imposibilitatea de a concilia revenirea la folosirea deplină a braţelor de muncă cu necesitatea de a asigura balanţei de plăţi surplusul indispensabil care să permită Angliei rambursarea, în următorii trei ani, a împrumuturilor acordate de Fondul Monetar Internaţional. **„Economist"**, organul cercurilor de afaceri, caracterizează paşii făcuţi de guvern drept „o iluzie a acţiunii", în condiţiile în care „probabil că el nu poate întreprinde direct acţiuni eficiente".

„Tribune", exponent al aripii de stînga a partidului laburist, cheamă guvernul să nu se limiteze la remanierea cabinetului, ci să revizuiască întregul complex al politicii sale economice. Pînă în prezent, constată săptămînalul, nu există vreun indiciu al unor schimbări mai importante. Principalul scop al politicii guvernului rămîne întărirea poziţiei lirei sterline ca valută internaţională. În acelaşi timp, numărul şomerilor va creşte, deşi probabil într-un ritm mai scăzut decît pînă acum. „Tribune" califică remanierea şi hotărîrea primului ministru Wilson de a-şi asuma controlul asupra Ministerului Economiei drept o „reamplasare a orchestrei", care nu poate fi în măsură să scape Anglia de fenomenele negative ce se manifestă în prezent.

Un alt săptămînal laburist, **„New Statesman"**, ajunge la concluzia că guvernul şi conducerea partidului laburist au hotărît să redistribuie locurile în cabinet în ajunul congresului sindicatelor britanice — care se deschide la 4 septembrie — şi al conferinţei partidului laburist pentru a influenţa pe membrii de rînd ai sindicatelor şi ai partidului laburist, nemulţumiţi de politica guvernului. Săptămînalul subliniază că pentru a fi reuşită o asemenea încercare trebuie însoţită de o revizuire radicală a întregii politici.

În Franţa, ziarul **„Le Monde"** arată că, asumîndu-şi personal responsabilitatea afacerilor economice, Wilson ştie prea bine că pune în joc viitorul politic al propriului său partid. Alegerile generale viitoare vor avea loc în mod normal în 1970. Primului ministru îi rămîn deci trei ani pentru a duce la îndeplinire cea de a doua fază a programului său: vor urma măsuri impopulare atît în domeniul social cît şi în cel industrial. **„Le Figaro"** rezumă astfel situaţia guvernului după efectuarea remanierii: „După trei ani de guvernare, luna de miere a lui Wilson cu alegătorul britanic a luat sfîrşit".

Conferinţa de presă a preşedintelui Johnson

WASHINGTON 2 (Agerpres). — În cadrul unei conferinţe de presă, preşedintele S.U.A., Johnson, a confirmat că el a autorizat bombardarea unui număr de obiective din R.D. Vietnam recomandate de autorităţile militare americane. Johnson a spus că nu a făcut şi nu va face în momentul actual nici o previziune cu privire la eventualitatea retragerii în viitor a trupelor S.U.A. din Vietnamul de sud. Cît priveşte afirmaţiile apărute în presa americană despre eventualitatea unei noi pauze în bombardamentele aviaţiei americane asupra R.D. Vietnam, el le-a caracterizat drept „speculaţii". Johnson a anunţat că în lunile viitoare este proiectată ţinerea unei conferinţe la nivel înalt a „aliaţilor" în războiul din Vietnam.

Preşedintele S.U.A. a declarat că guvernul său nu intenţionează în prezent să reducă cererea privind instituirea unei suprataxe fiscale de 10 la sută, aşa cum a fost prezentată Congresului. În legătură cu conflictele de muncă, care au amploare, el a subliniat că Administraţia va face tot ce-i stă în putinţă pentru a evita o grevă de amploare în industria de automobile.

ACORDURI BULGARO-DANEZE

SOFIA 2 (Agerpres). — Agenţia B.T.A. anunţă că, la 2 septembrie, preşedintele Consiliului de Miniştri al R.P. Bulgaria, Todor Jivkov, şi primul ministru danez, Jens Otto Krag, au semnat la Sofia un acord de colaborare în domeniul economiei, industriei şi tehnicii. Cu acelaşi prilej a fost instituită o comisie mixtă bilaterală, care va discuta într-un viitor apropiat programul colaborării concrete dintre cele două ţări.

În aceeaşi zi, Jens Otto Krag şi ministrul afacerilor externe, Ivan Başev, au semnat un acord referitor la desfiinţarea vizelor între cele două ţări.

BONN

AMBASADORUL ROMÂN PRIMIT DE WILLY BRANDT

BONN 2 (Agerpres). — La 1 septembrie 1967, vice-cancelarul şi ministrul afacerilor externe al Republicii Federale a Germaniei, Willy Brandt, a primit în vizită de prezentare pe ambasadorul român Constantin Oancea.

JAPONIA

Declaraţii de politică externă ale primului ministru Sato

TOKIO 2. — Corespondentul Agerpres, Florea Ţuiu, transmite: În cadrul unei conferinţe de presă ţinută sîmbătă, primul ministru al Japoniei, Eisaku Sato, a vorbit despre unele aspecte ale politicii interne şi externe. Premierul a subliniat că politica Japoniei este „nu numai aceea de a menţine relaţii de prietenie cu ţările capitaliste, ci şi să coexiste cu ţările socialiste pe baza principiului neamestecului în treburile interne".

Primul ministru a declarat că este natural ca insula Okinawa să fie retrocedată Japoniei cît mai curînd posibil, menţionînd totodată că rezolvarea acestei probleme este dificilă şi necesită un anumit timp.

După încheierea conferinţei arabe la nivel înalt

CAIRO 2 (Agerpres). — După cum anunţă agenţia M.E.N., preşedintele R.A.U., Gamal Abdel Nasser, a acceptat invitaţia regelui saudit Feisal de a întreprinde o vizită în Arabia Saudită. Data acesteia urmează să fie anunţată ulterior.

★

CAIRO 2 (Agerpres). După cum anunţă săptămînalul „Akhbar El-Yom" apărut sîmbătă la Cairo, miniştrii apărării şi comandanţii forţelor armate ale ţărilor arabe urmează să se întrunească în capitala R.A.U., la sfîrşitul lunii septembrie. Cu acest prilej, menţionează ziarul, „vor fi discutate o serie de probleme privind executarea pe plan militar a hotărîrilor adoptate de conferinţa de la Khartum".

Principiile politicii externe a Mexicului

Mesajul anual al preşedintelui Ordaz

CIUDAD DE MEXICO 2 (Agerpres). — În mesajul anual adresat Congresului Naţional, preşedintele Mexicului, Gustavo Diaz Ordaz, a enunţat principiile politicii externe a ţării sale. El a subliniat că Mexicul respectă dreptul inalienabil al fiecărui popor de a-şi alege sistemul social pe care-l doreşte şi se pronunţă pentru neintervenţia în treburile interne ale altor state şi rezolvarea pe cale paşnică a diferendelor internaţionale. „Noi apărăm cu consecvenţă, a arătat preşedintele, iar în unele cazuri cu preţul unor jertfe grele principiul neintervenţiei şi vom continua să respectăm acest principiu".

Referindu-se la schimbul neechivalent în comerţul dintre ţările Americii Latine şi Statele Unite, preşedintele Mexicului a arătat că „în momentul în care vor fi stabilite într-adevăr relaţii echitabile în comerţul internaţional, atunci vom putea vorbi despre o dezvoltare economică egală a diferitelor zone ale lumii şi despre progres social".

Pioni de manevră în bătălia concurenţei

CORESPONDENŢA DIN PARIS DE LA AL. GHEORGHIU

Conflictul de muncă de la uzinele lyoneze Bull-General Electric, izbucnit în urmă cu cîteva luni, cunoaşte în aceste zile momente de ascuţită tensiune. Intenţia direcţiunii de a închide la sfîrşitul anului uzinele din Lyon şi Venissieux (anunţată oficial la 30 august) şi de a concentra întreaga activitate la Belfort a provocat un val de indignare în rîndul sutelor de muncitori ameninţaţi cu concedierea. În prezent, procesul de producţie este practic nul.

Originea conflictului este strîns legată de modificările intervenite în ultimii ani în însăşi structura uzinelor Bull. În 1964, această primă întreprindere electronică franceză, care dispunea de importante laboratoare pentru cercetări, a trecut în mîinile uriaşului trust american General Electric. Mai întîi ca partener financiar. Apoi a fost înghiţită de către puternicul trust de peste ocean (pe plan mondial acesta se situează pe locul al IV-lea ca cifră de afaceri). În prezent, sub motivul „ridicării rentabilităţii" şi al „raţionalizării aparatului de producţie" al uzinelor Bull din regiunea lyoneză, americanii nu au găsit alt remediu decît concedierile şi închiderea celor două uzine. Încă din anul trecut, un director de la General Electric sosit din S.U.A. a informat pe ministrul francez al economiei şi finanţelor de intenţiile americane. Ministrul Debré a cerut să nu se facă concedieri masive şi să nu fie afectat departamentul de cercetări. Iniţial, concedierile au fost limitate. Dar de la începutul anului peste o mie de specialişti francezi de la Bull au trebuit să-şi părăsească lucrul.

Hotărîrea direcţiunii uzinelor Bull a fost întîmpinată cu vii proteste din partea muncitorilor ameninţaţi cu concedierea. Vineri după amiază salariaţii uzinei au manifestat în semn de protest pe străzile oraşului Lyon.

Poate că unii dintre ei, constrînşi de împrejurări, vor primi oferta de a se „deplasa" la o distanţă de 333 de kilometri, adică la uzina din Belfort (iar acolo salariile vor fi mai mici). Dar aceasta nu rezolvă problema; cei mai mulţi sînt alarmaţi de spectrul şomajului. Denunţînd politica capitalului american care, în numele concurenţei, sileşte pe oamenii muncii şi familiile lor să suporte consecinţe dintre cele mai nefaste, reprezentanţii sindicatelor de la Bull au calificat închiderea uzinelor ca ilegală, fiind vorba de o măsură adoptată unilateral de către direcţia uzinelor, fără acordul comitetului de întreprindere. Sindicatele muncitorilor şi tehnicienilor de la Bull sînt decise să lupte pentru a-şi susţine revendicările. În această luptă ele se bucură de solidaritatea şi sprijinul altor categorii de muncitori din regiune ca şi din alte colţuri ale Franţei. Federaţia muncitorilor metalurgişti, care face parte din C.G.T., a asigurat pe salariaţii de la Bull de sprijinul ei, cerînd totodată naţionalizarea industriei electronice.

Făcîndu-se ecoul nemulţumirii stîrnite în rîndul celor mai diverse cercuri ale opiniei publice din Franţa, ziarul catolic francez „La Croix" scrie: „Ceea ce şochează şi nelinişteşte este modul cum sînt trataţi oamenii. Este şocant, pentru că este profund nedrept ca salariaţii să fie manevraţi ca simpli pioni în această bătălie a concurenţei".

La întretăierea conductelor petroliere străine cu interesele Venezuelei

(Urmare din pag. I)

aerului", campanie cu caracter vădit unilateral, concretizată deocamdată prin decizia marilor oraşe nord-americane New York şi Philadelphia (unele din principalele consumatoare de petrol venezuelean) de a nu mai permite, începînd de la 1 ianuarie 1968, utilizarea de către industrie de combustibil cu procent de sulf de peste 0,5 la sută. Or, jumătate din rezervele şi din producţia venezueleană sînt constituite din petrol cu procent ridicat de sulf. Dacă, în pofida presiunilor, Venezuela se menţine totuşi pe poziţii, înseamnă că are raţiuni puternice de a o face. Şi aceasta o arată întreaga ei istorie petrolieră plină de dramatism.

La începutul primului război mondial tehnicienii nord-americani de la „Caribean Company" au descoperit zăcămîntul de la Zumaque, aproape de lacul Maracaibo. Dar englezii au izbutit să pună stăpînire pe puţ. Şi adevăratul „boom" îl provoacă ei în decembrie 1922, cînd un perforator a ajuns la albia unui veritabil rîu subteran. Era o revelaţie: tot subsolul lacului Maracaibo reprezenta o imensă rezervă de petrol. Din puţul „Barroso" curgeau „natural" cîte 100 000 barili pe zi (11 400 tone).

Acest şuvoi, departe de a deschide Venezuelei căi spre progres economic, a constituit un nou semnal de ofensivă pentru companiile străine. Venezuelenii au putut constata că problema petrolului e inflamabilă şi tot ce s-a petrecut de atunci nu a făcut decît să le alimenteze această convingere. Nu degeaba au ajuns să boteze petrolul „liquido maldito" (blestemat, afurisit). Iniţial, un şir de state (Anglia, Germania, Franţa şi Italia), invocînd neachitarea de către Venezuela a unor datorii, au organizat împotriva ei o expediţie militară. Paralel, S.U.A. şi-au întărit presiunile prin intermediul companiilor avide de concesii. Şi întrucît Venezuela a refuzat să cedeze în faţa presiunilor, companiile respective şi-au instalat după un timp un om al lor la cîrma statului, în persoana dictatorului Juan Vicente Gomez. Timp de 27 de ani acesta a retribuit generozitatea cartelurilor petroliere prin împărţirea de concesii pe 99 de ani.

Traiectoria producţiei de petrol a urcat cu viteză şi în cîteva decenii Venezuela, ţara cu mai puţin de nouă milioane de locuitori, a ajuns pe locul întîi în lume ca exportatoare şi pe locul doi ca producătoare (trecînd apoi pe locul al treilea, după U.R.S.S.), absorbind singură 62 la sută din totalul investiţiilor S.U.A. în America Latină. În circa cinci decenii de exploatare, veniturile trusturilor străine au însumat cifre de ordinul zecilor de miliarde de dolari. În schimb, întreprinderii venezuelene de stat îi revenea o participare de numai 3 la sută.

Dimensiunile jafului nu au putut să rămînă veşnic la acelaşi nivel, fiindcă li s-a opus din ce în ce mai mult rezistenţă din partea forţelor patriotice, progresiste ale ţării. Anumiţi oameni politici au încercat să atenueze efectele exploatării străine prin sporirea redevenţelor faţă de Venezuela. Înfruntarea intereselor monopoliste i-a costat scump pe unii lideri politici, între care preşedintele Romulo Gallegos, al cărui guvern a fost răsturnat, fără îndoială, de către „Standard Oil". Totuşi, monopolurile nu au putut să evite sporirea cotei de plată. Mai întîi s-a ajuns la principiul „fifty-fifty", apoi, sub actualul guvern, obligaţiile fiscale ale trusturilor s-au ridicat la aproape 70 la sută din valoarea ţiţeiului extras. Evident, prin aceasta profiturile monopoliste au fost diminuate, dar şi aşa ele continuă să fie de trei ori mai mari decît în ţara lor de origine.

Oricît de afectate s-ar simţi companiile străine de sporirea obligaţiilor fiscale, ceea ce le inspiră mai multă nelinişte este politica de perspectivă schiţată de Venezuela în sectorul petrolier. Lăsînd la o parte interdicţia expresă de a se mai acorda concesii străinilor în acest domeniu, se prevăd totodată măsuri pentru a spori treptat participarea capitalului naţional şi, în primul rînd, lărgirea activităţii întreprinderii petroliere de stat.

Pe de altă parte, statul e angajat în implantarea unei industrii petrochimice naţionale, menite să furnizeze o serie de produse vitale pentru economia ţării, eliberînd treptat finanţele de povara importurilor. În fine, încasările percepute în prezent de la trusturile străine pentru extracţia şi comercializarea petrolului nu sînt socotite drept limită, ci obiect de viitoare negocieri vizînd sporirea lor. Din ansamblul de măsuri anunţate la Caracas rezultă că politica petrolului nu se mai rezumă la pretenţii asupra cotei fiscale, ci urmăreşte să recucerească această bogăţie.

Aceste măsuri formează obiect de controverse. Oligarhia autohtonă, mulţumită de simbioza cu capitalul străin, prezice că „descurajarea" trusturilor străine va duce la falimentul sectorului petrolier şi prin aceasta la o catastrofă economică. Forţele de stînga consideră însă că măsurile anunţate sînt foarte departe de a lichida dominaţia monopolistă străină şi că, în afară de aceasta, atîta vreme cît în ţară nu se vor realiza reforme economice şi sociale de structură, petrolul, indiferent de procentul participării naţionale la extracţia, vînzarea şi prelucrarea lui, va spori bogăţia unei minorităţi ingroşînd mizeria majorităţii.

Veniturile provenite din petrol sînt menite să acopere resursele necesare economiei marcată de pecetea înapoierii. Economistul venezuelean Miguel Parra Leon afirmă că ţara sa produce în prezent jumătate din cerealele, jumătate din carnea, un sfert din zarzavaturile şi jumătate din laptele pe care le consumă. Numărul vitelor din cîmpia Orinocului e azi inferior celui existent în momentul cuceririi independenţei, adică acum vreo 150 de ani. Evident, ceea ce lipseşte se importă din străinătate, mai ales din S.U.A. Dar nu numai agricultura, ci şi industria se află într-o situaţie grea, Industria siderurgică, de pildă, lipseşte cu desăvîrşire, deşi Venezuela se numără printre cele mai bogate ţări ale lumii în ce priveşte rezervele de fier, acestea fiind însă concesionate unor firme nord-americane.

Venezuela face astăzi paşi pe linia slăbirii dependenţei de monopolurile străine. Este un semn al timpurilor noastre, cînd în diferitele ţări ale lumii exploatate şi dominate vreme îndelungată de imperialism se manifestă tot mai larg tendinţa spre respingerea jugului străin, spre asigurarea unei dezvoltări de sine stătătoare.

agenţiile de presă transmit:

La Cairo a avut loc schimbul instrumentelor de ratificare privind acordul comercial şi de plăţi de lungă durată, semnat la Bucureşti la 14 noiembrie 1966 între Republica Socialistă România şi Republica Arabă Unită. Din partea română a luat parte Mircea Nicolaescu, ambasadorul ţării noastre la Cairo, iar din partea R.A.U., Abdullah el Erian, ambasador, directorul Direcţiei tratate din Ministerul Afacerilor Externe al R.A.U.

Forţele de stînga au obţinut victoria în cadrul alegerii organelor de conducere, ale consiliului sindicatelor din Australia. Alegerea a avut loc la încheierea congresului sindicatelor. Din cele şapte locuri reprezentînd grupurile industriale în consiliu, în şase au fost aleşi reprezentanţi ai aripii de stînga a sindicatelor. În Comitetul executiv a fost, de asemenea, ales Alex Macdonald, membru al Comitetului Central al Partidului Comunist din Australia, preşedintele Consiliului Sindicatelor din statul Queensland.

Festivalul filmului românesc la Riga. La cinematograful „Palladium" din Riga a început vineri Festivalul filmului românesc. La această manifestare participă o delegaţie de cineaşti români condusă de Dumitru Fernoagă, director general al Studioului cinematografic „Bucureşti". În afara filmului „Dacii", cu care a început festivalul, vor mai fi prezentate „Dimineţile unui băiat cuminte" şi alte filme româneşti.

Vizita ministrului apărării al Austriei în R. P. Bulgaria. Georg Prader, ministrul apărării al Austriei, a făcut o vizită oficială în R.P. Bulgaria, între 25 august şi 2 septembrie, la invitaţia ministrului apărării populare al R. P. Bulgaria, Dobri Djurov.

G. Prader a fost primit de Todor Jivkov, preşedintele Consiliului de Miniştri al R. P. Bulgaria.

O declaraţie a lui Gowon. Generalul Yakubu Gowon, şeful guvernului militar al Nigeriei, a declarat că operaţiunile militare împotriva provinciilor secesioniste ar putea să înceteze dacă acestea ar pune capăt secesiunii lor şi s-ar declara de acord cu instaurarea unei noi structuri federale bazată pe existenţa a 12 state federale. Guvernul militar federal nu va accepta însă să negocieze cu Odumegwu Ojukwu (guvernatorul Biafrei) dacă acesta se prezintă în calitate de lider al rebeliunii.

Răfuieli între militarii saigonezi. În ajunul alegerilor din Vietnamul de sud, regimul marionetă de la Saigon a luat măsuri represive împotriva a 49 de ofiţeri superiori, printre care şapte generali, acuzaţi de „incapacitate şi corupţie". Vineri după-amiază, primul dintre inculpaţi, generalul Dang Van Quang, a compărut în faţa Consiliului generalilor sud-vietnamezi, prezidat de însuşi preşedintele regimului saigonez, Nguyen Van Thieu, precum şi de primul ministru, Nguyen Cao Ky.

U.R.S.S. va lansa între 3 septembrie şi 30 octombrie rachete purtătoare în regiunea Oceanului Pacific. Zonele de lansare reprezintă două cercuri cu raza de cîte 40 mile maritime. Guvernul sovietic cere guvernelor ţărilor care folosesc căile maritime şi aeriene din zona Oceanului Pacific să dea instrucţiuni organelor competente pentru ca navele şi avioanele lor să nu pătrundă în zonele indicate. (TASS).

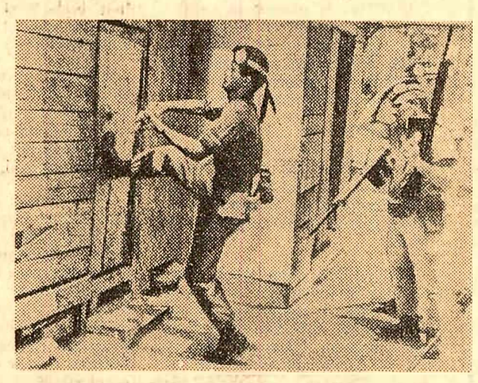

Aden: Militari britanici efectuează o percheziţie în cartierul Crater. După cît se vede, ei nu se comportă deloc ca nişte „gentlemeni"

Expoziţie românească în Pakistan. În sălile Consiliului pakistanez de artă din Rawalpindi a avut loc, în prezenţa unui numeros public, vernisajul expoziţiei „Peisaje şi tipuri din Republica Socialistă România" trimisă de Institutul român pentru relaţiile culturale cu străinătatea.

La Sydney s-a încheiat conferinţa internaţională a economiştilor specialişti în agricultură. Au participat delegaţi din 58 de ţări, printre care şi România.

Incidente grave în Porto Rico. Între militari nord-americani şi populaţia civilă din insula portoricană Vieques au avut loc incidente grave după ce s-a aflat că guvernul de la Washington a respins cererea locuitorilor insulei de retrocedare a pămînturilor transformate în baze militare. Mai mulţi civili portoricani au fost arestaţi.

„Căţeaua de la Buchenwald" s-a spînzurat. Supraveghetoarea din lagărul de concentrare de la Buchenwald, faimoasa Ilse Koch, denumită de deţinuţi „Căţeaua de la Buchenwald", s-a spînzurat în noaptea de vineri spre sîmbătă la închisoarea Aichach din Bavaria. Ea era condamnată la închisoare pe viaţă pentru atrocităţile comise la Buchenwald.

Urmările inundaţiilor din Mexic. Aproape 10 000 de persoane au trebuit să fie evacuate în urma inundaţiilor provocate în Mexic în ultimele două săptămîni de ploile abundente. Inundaţii sînt semnalate în 9 state mexicane.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti Piaţa „Scînteii". Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii